

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA (izvjesnih) MOLITAVA (DOVA)

(u užem smislu, molitvi-molbi-dova upućenih Uzvišenom Allahu u raznim prilikama i slučajevima neovisno od propisanoga klanjanja)

Njegov govor: "..... zovite (molite) Mene, odgovoriću (uslišaću) vama, zaista (oni) koji se ohole od Moje pobožnosti (tj. od obožavanja Mene), unići će (oni u) pakao poniženi."

I za svakoga (tj. u svakoga) vjerovijesnika je (bila jedna) molitva uslišana (molba-dova udovoljena).

PRIČAO NAM JE Ismail, rekao je: pričao mi je Malik od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Za svakoga (tj. U svakoga) vjerovijesnika je (bila jedna uslišana) molitva (što on) moli (što je molio) s njom. A hoću da sebi sakrijem (tj. pohranim ja tu) svoju molitvu (da je upotrebim kao jedno veliko) zagovaranje za svoju sljedbu u zadnjem (budućem) svijetu (životu na drugom svijetu - ahiretu)."

A rekao je Mu'temir: Čuo sam svoga oca od Enesa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je: "Svaki vjerovijesnik je pitao (tj. molio jedan) upit (molbu) - ili je rekao: "Za svakoga vjerovijesnika je (bila jedna) molitva (što) je već molio s njom - pa se je odgovorilo (udovoljilo) njemu. Pa sam učinio svoju molitvu zagovaranjem za svoju sljedbu (na) sudnjem danu."

GLAVA

najvrijednijega (izvjesnoga načina) traženja oprosta (za svoje grijeh) i (GLAVA) Njegovoga govora, uzvišen je: "..... tražite oprost (od) vašega (svoga) Gospodara, zaista On je veliki opraštač. Poslaće nebo na vas obilnom kišom. I pomoći će vas sa imovinama i sinovima, i učiniće za vas vrtove, i učiniće za vas rijeke.", "I (bogobojažljivi su oni) koji kada su učinili (jednu) bestidnost, ili su nasilje učinili svojim dušama, spomenuli su (tj. sjetili su se, sjete se) Allaha, pa su tražili oprost za svoje grijeh - a ko oprašta (njihove) grijeh osim Allah?! - i nisu ustrajni bili na (onome ružnom činu) što su činili, a oni znaju (tj. znajući da to ne valja)."

PRIČAO NAM JE Ebu Mamer, pričao nam je Abdulvaris, pričao nam je Husejn, pričao nam je Abdullah, sin Burejdeta, od Bušejra, sina Ka'ba, Adevije rekao je: pričao mi je Seddad, sin Evsa, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Gospodin (sviju načina, svih načina) traženja oprost je (to) da govoriš (rekneš ovo):

"Moj Bože! Ti si moj Gospodar. Nema božanstva osim Ti. Stvorio si me, i ja sam Tvoj rob (sluga), i ja sam na Tvome ugovoru i Tvome obećanju što (tj. koliko) sam mogao (koliko mogu). Utječem se Tebi od zla (onoga) što sam napravio. Priznajem Tebi za Tvoju blagodat (dobročinstvo) na mene (meni), i priznajem za svoj grijeh (za svoje griješenje), pa oprosti mi, pa (jer) zaista ono neće oprostiti (tj. ne oprašta te) grijeh (niko) osim Ti."

Rekao je: "I ko je rekao nju (ovu dovu, molbu, molitvu za oprost grijeha na ovaj način) od (izvjesnoga) dana (tj. u izvjesnome danu) uvjerivši se u nju, pa je umro od svoga (tj. u vremenu toga svoga) dana prije (nego) da omrkne, pa on je od stanovnika raja. A ko je rekao nju od (izvjesne) noći, a on je uvjeren u nju, pa je umro (pa umre) prije (nego) da osvane, pa on je od stanovnika raja (pa on će biti od stanovnika raja - ući će u raj)."

GLAVA

traženja oprosta Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, u (izvjesnome) danu i (izvjesnoj) noći.

PRIČAO NAM JE Ebu Jeman (Ebul-Jeman), izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije, izvijestio me je Ebu Selemete, sin Abdur-Rahmana, rekao je: rekao je Ebu Hurejreta: Čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Tako mi Allaha zaista ja zaista tražim oprost (od) Allaha i pokajem se u (izvjesnom) danu više od sedamdeset puta."

(Izraz u tekstu "i pokajem se" može se shvatiti u smislu "i izvršim kajanje, pokajanje". Glagol u tekstu, koji će se sada i pojavljivati češće neko vrijeme u daljem tekstu, "tabe jetubu, tevbetun-tevbeten" znači vratiti se, pa onda od toga i vratiti se od grijeha ka dobrome poslu - a to će reći pokajati se, kajati se.)

GLAVA

(izvjesnoga) pokajanja.

Rekao je Katadete: "..... pokajte se ka Allahu pokajanjem čistim (bistrim)....." (to) je (značenja): istinitim, čistim (pravim pokajanjem, odanim, tj. nepokolebivim kajanjem pokajte se).

PRIČAO NAM JE Ahmed, sin Junusa, pričao nam je Ebu Šihab od Aameša, od 'Umareta, sina 'Umejra, od Harisa, sina Suvejda, pričao nam je Abdullah, sin Mes'uda (nekakva) dva hadisa. Jedan (od) njih dva je od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, a (onaj) drugi je od njegove osobe (od njega). Rekao je:

"Zaista (izvjesni) vjernik vidi (tj. smatra) svoje grijeha (da su kao brda, planine), kao da je on sjedač (tj. kao da on sjedi) pod (jednim) brdom (i) plaši se (tj. plašice se) da padne na njega (to brdo). A zaista (izvjesni) griješnik (nevaljalac) vidi svoje grijeha kao muhe (mušice što) prolaze (sjedajući) na njegov nos", pa je rekao za njih ovako. Rekao je Ebu Šihab sa svojom rukom (tj. mahnuo je rukom) iznad svoga nosa. Zatim je rekao: "Zaista Allah (je) veseliji (radosniji) sa (tj. zbog) pokajanja Svoga roba od čovjeka (tj. veseliji je nego jedan čovjek koji) je odsjeo (na jedno) odsjedalište, a u njemu (u odsjedalištu) je (jedna) propast (tj. opasnost), a sa njim je njegova samarica (deva), na njoj je njegova hrana i njegovo piće. Pa je stavio (tj. spustio) svoju glavu, pa je zaspao (jedno) spavanje (jedan san). Pa se probudio, a već je otišla njegova samarica (deva), čak se je pojačala na njega (izvjesna) vrućina i žeđ, ili šta je htio Allah. Rekao je: "Vraćam se (tj. Vratću se) ka svome mjestu (gdje sam spavao)."

Pa se vratio, pa je zaspao (jedno) spavanje. Zatim je podigao svoju glavu, pa kada li njegova samarica (deva) kod njega! Slijedio je njega (Ebu Šihaba) Ebu 'Avanete i Džerir od Aameša. A rekao je Ebu Usamete: Pričao nam je Aameš, pričao nam je 'Umarete, rekao je: čuo sam Harisa, sina Suvejda. A rekao je Šubete i Ebu Muslim od Aameša, od Ibrahima Tejmije, od Harisa, sina Suvejda. A rekao je Ebu Muavijete: Pričao nam je Aameš od 'Umareta, od Esveda, od Abdullaha (Mes'udovoga). A od Ibrahima Tejmije, od Harisa, sina Suvejda, od Abdullaha (Mes'udovoga).

PRIČAO NAM JE Ishak, izvijestio nas je Habban, pričao nam je Hemmam, pričao nam je Katadete, pričao nam je Enes, sin Malika, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. - H - A pričao nam je Hudbete, pričao nam je Hemmam, pričao nam je Katadete od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Allah je veseliji sa (zbog) pokajanja (s pokajanjem) Svoga roba od jednoga (od) vas (nego jedan od vas koji) je pao (tj. natrapao, naišao) na svoju devu, a već je bio izgubio nju u zemlji (neke) pustinje."

GLAVA

(izvjesnoga) lijeganja (ležanja) na (svojoj) polovini desnoj (tj. na desnoj strani tijela).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Hišam, sin Jusufa, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) klanja od (izvjesne, ili: od svake) noći jedanaest naklona (rekata). Pa kada je (kada bi) izašla (pojavi se) zora, klanjao je (klanjao bi) dva naklona (rekata) laka, zatim se povalio (zatim bi legao on) na svoju polovinu desnu dok dođe (njegov) muezin (pozivač na molitvu-namaz), pa (da) pozove (da bi pozvao na molitvu) njega.

GLAVA:

Kada je zanoćio bivajući čist (okupan, ili očišćen za molitvu - pod abdestom).

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Mu'temir, rekao je: čuo sam Mansura od Sa'da, sina 'Ubejdeta, pričao mi je Bera', sina 'Aziba, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kada si došao tvojoj (svojoj) ležnici (postelji na koju ćeš leći), pa očisti se svojim (tj. svojim) čišćenjem za (svoju) molitvu (dakle: uzmi abdest ili sl.). Zatim se povali (tj. legni, lezi) na svoju polovinu desnu (na desnu stranu) i reci:

"Moj Bože! Predao sam (tj. Predajem) svoju osobu (svoju dušu) k Tebi, i prepustio sam svoju stvar (svoj posao) k Tebi, i utekao sam (tj. zatražio sam utočište za) svoja leđa k Tebi strahom i željom k Tebi. Nema utočišta, a ni spasa od Tebe osim k Tebi. Vjerovao sam (tj. Ja vjerujem) u Tvoju knjigu koju si spustio i u Tvoga vjerovijesnika kojega si poslao."

Pa ako si umro (tj. ako umreš), umro si na (izvjesnome) načinu stvaranja (tj. na Islamu koji je vjera ta što su ljudi stvoreni da je vjeruju i da je mogu lako prihvatiti i shvatiti - a to će

reći: umro si ti na prirodnoj vjeri Islamu). I učini njih (tj. te navedene riječi i rečenice) zadnje što govoriš (kada hoćeš da legneš)."

Pa sam rekao tražim spominjanje njih (tj. tražeći ja spominjanje tih riječi i podsjećanje na njih): "..... i u Tvoga poslanika kojega si poslao." Rekao je: "Ne (tako nego ovako): "i Tvoga vjerovijesnika kojega si poslao."

GLAVA

(onoga) šta govori kada je spavao (tj. kada je ustao nakon spavanja).

PRIČAO NAM JE Kabisate, pričao nam je Sufjan od Abdulmelika, od Rib'ije, sina Hiraša, od Huzejfeta rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je (kada bi) odsjeo (sišao bi, tj. prišao bi) k svojoj postelji, (bio bi on) rekao (ili: rekao bi):

"Sa Tvojim imenom umirem i živim (ili: U Tvoje ime umirem i živim)." A kada je (kada bi) ustao (nakon spavanja), rekao je (rekao bi):

"Hvala Allahu koji je oživio nas poslije (onoga) što je usmrtio (umrtvio bio) nas, i k Njemu je (naše) rasprostiranje (tj. ponovno proživljenje i oživljavanje)."

"..... tunširuha....." je (što i) "tuhridžuha": vadiš nju (tj. njih - kosti).

(Time se misli na riječi Kur'ana koje po Asimovom čitanju glase: "nunšizuha": podižemo njih - kosti.)

PRIČAO NAM JE Sa'd, sin Rebi'a, i Muhammed, sin 'Ar'areta, rekla su njih dvojica: pričao nam je Šubete od Ebu Ishaka, čuo je Bera'a, sina 'Aziba, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zapovjedio (jednome) čovjeku. A pričao nam je Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Ebu Ishak Hemdanija od Bera'a, sina 'Aziba, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, oporučio (tj. preporučio jednome) čovjeku, pa je rekao:

"Kada si htio svoju ležnicu (dakle: kad ideš na spavanje), pa reci (prije spavanja):

"Moj Bože! Predao sam (tj. Predajem) svoju osobu (dušu) k Tebi, i prepuštam svoju stvar (svoj posao) k Tebi, i upravljam svoje lice k Tebi, i utječem svoja leđa k Tebi željom i strahom k Tebi. Nema utočišta, a ni spasa od Tebe osim k Tebi. Vjerovao sam (tj. Vjerujem) u Tvoju knjigu koju si spustio i u Tvoga vjerovijesnika kojega si poslao."

Pa ako si umro (ako umreš), umro si na (izvjesnome) načinu stvaranja (tj. Na vjeri, u vjeri Islamu, na kojoj je svaki čovjek prvobitno stvoren, i koja je prihvatljiva svakome)."

GLAVA

stavljanja (podmetanja svoje) desne ruke pod (svoj) desni obraz.

PRIČAO MI JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Avanete od Abdulmelika, od Rib'ije, od Huzejfeta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je uzeo svoju ležnicu od (izvjesne) noći (dakle: kada bi noću legao) stavio (bi, tj. bio bi stavio, podmetnuo bi) svoju ruku pod svoj obraz, (i) zatim govori (zatim bi govorio):

"Moj Bože! Sa Tvojim imenom (U Tvoje ime) umirem i živim." A kada se je (tj. kada bi se) probudio, rekao je (rekao bi on):

"Hvala Allahu koji je oživio nas poslije (onoga) što je usmrtio (tj. umrtvio bio) nas i k Njemu je (naše ponovno) rasprostiranje (tj. proživljenje)."

GLAVA

(izvjesnoga) spavanja na (svojoj) polovini desnoj.

PRIČAO NAM JE Musedded, pričao nam je Abdulvahid, sin Zijada, pričao nam je 'Ala', sin Musejbeba, rekao je: pričao mi je moj otac od Bera-a, sina 'Aziba rekao je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada je odsjeo (tj. došao, prišao) k svojoj postelji, (da bi) spavao (tj. bio bi legao da spava) na svoju polovinu desnu (na desnu stranu), zatim je rekao (zatim bi rekao):

"Moj Bože! Predao sam (tj. Predajem) svoju osobu (dušu) k Tebi, i upravio sam svoje lice k Tebi, i prepustio sam svoju stvar (posao) k Tebi, i utekao sam svoja leđa k Tebi željom i strahom k Tebi. Nema utočišta, a ni spasa od Tebe osim k Tebi. Vjerovao sam (tj. Vjerujem) u Tvoju knjigu koju si spustio, i Tvoga vjerovijesnika kojega si poslao.."

I rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Ko je rekao njih (te riječi), zatim je umro (zatim umre) pod svojom noći (tom - umre te noći, tu noć), umro je na (izvjesnome) načinu stvaranja (tj. na islamskoj vjeri)."

"..... isterhebuhum....." je od (riječi) "rehbetun" (strah, tj. "isterhebe" je proširena vrsta glagola od infinitiva ne izvedene vrste "rehebe jerhebu rehbeten, rehbetun": strahovati, bojati se). "Meleikutun" je (što i) "mulkun": vlast. Primjer (takvih riječi) je (i izreka): "Rehebutun hajrun min rehamutin": Strah je bolji od milosti. Govoriš: Strahuješ (tj. Da strahuješ - to) je bolje od (toga) da budeš milostiv.

(Ovo je istitrad. I u komentarima se kaže da nema nikakve veze navođenje ovih riječi i ove izreke sa redovnim tekstom.)

GLAVA

(izvjesne) molbe (dove, tj. molitve) kada se probudio (kada se probudi musliman) u (izvjesnoj) noći.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Ibnu Mehdija, od Sufjana, od Selemeta, od Kurejba, od Ibnu Abbasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Zanoćio sam (Prenoćio sam) kod Mejmune. Pa je ustao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je došao svojoj nuždi, oprao je svoje lice i svoje dvije ruke, zatim je zaspao. Zatim je ustao, pa je došao (izvjesnoj) mješini, pa je pustio (tj. odriješio) njezinu svezu (uzicu, svezu). Zatim se očistio (uzeo je abdest jednim umjerenim) čišćenjem između dva čišćenja: nije umnožio, a već je dao doprijeti (tj. dao je oprati ono što treba). Pa je klanjao. Pa sam ustao, pa sam se protezao (istezao kao da ja ustajem iza sna) mrzenjem (tj. zbog neprijatnosti) da vidi da sam ja bio (u stanju takvom da) pazim njega. Pa sam se očistio (abdestio sam). Pa je ustao (on da) klanja, pa sam ustao od (tj. sa) njegove ljevice (lijeve strane). Pa je uzeo za moje uho, pa je okrenuo (obrnuo) mene (na stranu) od svoje desnice (dakle: premjestio me je na desnu stranu). Pa je bila sva (u cijelosti) njeova molitva trinaest naklona (rekata). Zatim se povalio (tj. Zatim je legao), pa je spavao, čak je puhao. A bio je, kada je spavao, puhao (bi, tj. puhao bi kada spava). Pa je obznanio njemu (tj. Pa je pozvao sa ezanom njega) Bilal za (na jutarnju) molitvu (sabah). Pa je klanjao, a nije se čistio (ponovno). I bio je (običaja da) govori u svojoj molbi (dovi, molitvi Allahu):

"Moj Bože! Učini u mom srcu svjetlo, i u mom vidu svjetlo, i u mom sluhu svjetlo, i od (tj. i na) mojoj desnici (desnoj strani) svjetlo, i na mojoj ljevici (lijevoj strani) svjetlo, i iznad mene svjetlo, i ispod mene svjetlo, i ispred mene svjetlo i ozadi (iza) mene svjetlo, i učini mi svjetlo."

Rekao je Kurejb: I sedam (od tih riječi) su u (izvjesnome) sanduku (nosilima). Pa sam susreo (sreo jednoga) čovjeka od djece Abbasa, pa je pričao meni za njih (za ove riječi), pa je spomenuo (još i): "moj živac (nerv), i moje meso, i moju krv, i moju dlaku i moju kožu (učini punom svjetla)." I spomenuo je dva svojstva.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Sufjan, rekao je: čuo sam Sulejmana, sina Ebu Muslima, od Tavusa, od Ibnu Abbasa:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je (tj. kada bi) ustao od (te) noći (da) noću klanja (da klanja molitvu zvanu tehedždžud namaz), (bio bi on) rekao (rekao bi):

"Moj Bože! Tebi (svaka) hvala! Ti si svjetlo nebesa, i Zemlje (i onoga svakoga) ko je u njima (u nebesima i Zemlji). I Tebi hvala, Ti si obdržavač (zbrinjavač) nebesa i Zemlje i (onoga) ko je u njima. I Tebi hvala, Ti si istinit, (istina), i Tvoje obećanje je istina, i Tvoj govor je istina, i Tvoje susretanje je istina, i raj je istina, i Vatra (pakao) je istina, i Čas je istina, i (Božiji) vjerovijesnici su istina i Muhammed je istina. Moj Bože! Tebi sam se predao, i na Tebe sam se oslonio, i u Tebe sam vjerovao (vjerujem), i k Tebi sam se zavraćao (tj. vratio - pokajao), i s Tobom sam se prepirao (protiv bezvjernika) i k Tebi se sudim (tužim), pa oprosti mi (ono) što sam proturio naprijed, i što sam izostavio (ostavio ozadi, ozada, iza), i što sam tajio i što sam javno činio. Ti si (pravi) proturivač naprijed, i Ti si (pravi) izostavljač (ostavljač ozadi, iza). Nema božanstva osim Ti!" Ili: "Nema božanstva (nikakvoga drugoga) osim Tebe!"

GLAVA

(izvjesnoga) veličanja i slavljenja (Allaha, tj. izgovaranja "Allahu ekber!" i "Subhanallah!") kod (svoga) spavanja (tj. kod lijeganja radi spavanja).

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Šubete od Hakema, od Ibnu Ebu Lejla-a, od Alije da se Fatima - na nju pozdrav (njoj mir)! - tužila (na ono, ili zbog

onoga) što susreće u svojoj ruci od (ručnoga) žrvnja (mlinskoga kamena), pa je došla Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (da ona) pita (tj. da traži od) njega (jednoga) slugu. Pa je našla njega (Muhammeda a.s. kod kuće), pa je spomenula to Aiši. Pa pošto je došao, izvijestila je njega (Aiša o tome). Rekao je (Alija):

Pa je došao nama, a već smo uzeli naše ležnice (već smo legli). Pa sam otišao (tj. počeo, krenuo da) ustanem (htio sam da ustanem), pa je rekao (meni):

"Tvoje (Svoje) mjesto (ne napuštaj)." Pa je sjeo među nas, čak (da) sam našao (tj. osjetio) hladnoću njegovih stopala (nogu) na svojim prsima, pa je rekao:

"Zar neću uputiti vas dvoje na (ono) što je bolje vama dvoma od sluge?! Kada ste odsjeli (tj. pristupili) vas dvoje ka postelji vas dvoga, ili ste uzeli vas dvoje ležnice vas dvoga (dakle: prije spavanja), pa veličajte vas dvoje (tj. izgovorite "Allahu ekber!") trideset i tri puta, i slavite vas dvoje (tj. izgovarajte "Subhanallah!") trideset i tri puta, i hvalite vas dvoje (tj. i izgovorite "Elhamdu lillah!") trideset i tri puta, pa to (ili: pa ovo) je bolje vama dvoma od sluge."

A od Šubeta, od Halida, od Ibnu Sirina rekao je: Slavljenje je trideset i četiri puta (tj. Izraz "Subhanallah!" treba reći trideset i četiri puta).

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja sebe (tj. traženja utočišta i zaštite sebi) i (izvjesnoga) čitanja (iz Kur'ana) kod (svoga) spavanja.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs, rekao je: pričao mi je Ukajl od Ibnu Šihaba rekao je: izvijestio me je Urvete od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio, kada je uzeo svoju ležnicu, puhao (je, bio bi punuo, puhnuo bi) u svoje dvije ruke i čitao je sa muavvizatom (tj. i čitao bi, učio bi sure zvane muavvizat) i potrao bi sa njima dvjema (sa rukama) svoje tijelo.

(Već je prošlo da su muavvizat ove sure: Kul Huvallahu, Kul euzu bi Rabbil-feleki i Kul euzu bi Rabbinnasi.)

GLAVA.

PRIČAO NAM JE Ahmed, sin Junusa, pričao nam je Zuhejr, pričao nam je Ubejdulah, sin Umera, pričao mi je Seid, sin Ebu Seida, Makburiya od svoga oca, od Ebu Hurejreta rekao je: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

Kada je odsjeo (pristupio, prišao) jedan (od) vas ka svojoj postelji, pa neka otrese svoju postelju sa unutrašnjom stranom svoje donje odjeće), pa (jer) zaista on neće znati (tj. ne zna čovjek) šta je zamijenilo njega na njemu (na ležaju, tj. šta je došlo iza čovjeka na postelju kada je čovjek zadnji puta ustao sa postelje). Zatim (će da) govori:

"Sa Tvojim imenom (ili: U Tvoje ime), moj Gospodaru, metnuo (stavio) sam svoju stranu (tijela na postelju), i s Tobom (ili: u ime Tebe) podižem nju. Ako si zadržao (tj. Ako zadržiš) moju dušu (tj. ako u ovom snu uzmeš moju dušu), pa pomiluj nju. A ako si poslao

(ako pošalješ ponovno u život) nju, pa čuvaj nju sa (onim načinom) što čuvaš s njime (Svoje sluge, robove) dobre."

Slijedio je njega (Zuhejra) Ebu Damrete i Ismail, sin Zekerijja-a, od Ubejdullaha. A rekao je Jahja i Bišr od Ubejdullaha, od Seida, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. A predao je njega (ovaj hadis) Malik i Ibnu 'Adžlan od Seida, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

GLAVA

(izvjesne) molbe (dove, molitve u) polovini (izvjesne, ili: svake) noći.

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, pričao nam je Malik od Ibnu Šihaba, od Ebu Abdullaha Egarrā i Ebu Selemeta, sina Abdurahmana, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Spušta (Spusti) se naš Gospodar, blagoslovljen je i uzvišen je, svake noći ka nebu (te) ovozemnosti (tj. na najbliže nebo) kada ostane zadnja trećina (te) noći (i) govori (tj. govoreći On):

"Ko moli Mene pa (da) odgovorim (uslišam) njemu? Ko pita (traži, moli od) Mene pa (da) dadnem njemu? Ko traži oprost (od) Mene pa (da) oprostim njemu?"

GLAVA

(izvjesne) molbe (dove) kod (izvjesnoga) osamljivanja (tj. kod osamljivanja radi vršenja prirodne nužde).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ar'areta, pričao nam je Šubete od Abdulaziza, sina Suhejba, od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je (kada bi) unišao (u izvjesno) osamljivanje (tj. u nužnik, klozet), (bio bi) govorio (govorio bi pred ulazak u nužnik):

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od (izvjesnih muških) ružnih (nevaljalih, nečistih duhova) i (izvjesnih ženskih) ružnih (nevaljalih, nečistih bića, tj. utječem se Tebi od nevaljalaca i nevaljalica)."

GLAVA

(onoga) šta govori kada je osvanuo.

PRIČAO NAM JE Musedded, pričao nam je Jezid, sin Zurej'a, pričao nam je Husejn, pričao nam je Abdullah, sin Burejdeta, od Bušejra, sina Kaba, od Šeddada, sina Evsa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Gospodin (tj. Najbolji način izvjesnoga) traženja oprosta je:

"Moj Bože! Ti si moj Gospodar. Nema božanstva osim Ti. Stvorio si me, i ja sam Tvoj rob, i ja sam na Tvome ugovoru i Tvome obećanju što sam mogao (tj. koliko mogu).

Priznajem Tebi za Tvoju blagodat, i priznajem Tebi za svoj grijeh (griješnje), pa oprosti meni, pa (tj. jer) zaista ono neće oprostiti (tj. ne oprašta moje) grijehe (niko) osim Ti. Utječem se u Tebe (tj. Utječem se Tebi) od zla (onoga) što sam napravio."

Kada je rekao (ovo) kada omrkne, pa je umro (pa tada umre), unišao je (tj. unići će u) raj, ili (je rekao): bio je od stanovnika raja. A kada je rekao (ovo) kada osvane, pa je umro od njegovoga dana (tj. u danu toga jutra), slično njemu (tj. isto tako - a to će reći: unići će u raj)."

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Sufjan od Abdulmelika, sina 'Umejra, od Rib'ije, sina Hiraša, od Huzejfeta rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je htio da spava, rekao (tj. bio bi rekao, rekao bi):

"Sa Tvojim imenom, moj Bože, umirem i živim." A kada se (kada bi se) probudio iz svoga spavanja, rekao je (rekao bi):

"Hvala Allahu koji je oživio nas poslije što je (bio) umrtvio nas i k Njemu je (naše ponovno) rasprostiranje (tj. proživljenje)."

PRIČAO NAM JE Abdan od Ebu Hamzeta, od Mansura, od Rib'ije, sina Hiraša, od Harešeta, sina Hurra, od Ebu Zerra, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je (kada bi) uzeo svoju ležnicu od (izvjesne, ili: svake) noći, (bio bi) rekao (rekao bi):

"Moj Bože! Sa Tvojim imenom (ili: U Tvoje ime) umirem i živim." Pa (A) kada se probudio, rekao je:

"Hvala Allahu koji je oživio nas poslije što je umrtvio nas i k Njemu je (naše ponovno izvjesno) rasprostiranje (proživljenje)."

GLAVA

(izvjesne) molbe (dove) u (izvjesnoj) molitvi (u izvjesnome klanjanju).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Lejs, pričao mi je Jezid od Ebul-Hajra, od Abdullaha, sina Amra, od Ebu Bekra Siddika, bio zadovoljan Allah od njega, da je on rekao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pouči me (jednu) molbu (dovu, molitvu, molenje što ću da) molim s njime (s tim molenjem Allaha) u svojoj molitvi (u svome klanjanju - u namazu, na namazu)." Rekao je:

"Moj Bože! Zaista ja sam nasilje učinio svojoj osobi nasiljem mnogobrojnim, a neće oprostiti (a ne oprašta naše) grijehe (niko drugi) osim Ti, pa oprosti meni (jednim velikim) opraštanjem od (posebne strane, ili posebne milosti koja se nalazi) kod Tebe, i pomiluj me, zaista Ti, Ti si veliki opraštač, milostivi."

A rekao je Amr od Jezida, od Ebul-Hajra zaista on je čuo Abdullaha, sina Amra, rekao je Ebu Bekr, bio zadovoljan Allah od njega, Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Alija, pričao nam je Malik, sin Suajra, pričao nam je Hišam, sin 'Urveta, od svoga oca, od Aiše (da je ona rekla u vezi tumačenja riječi iz Kur'ana) "..... i ne govori povišenim glasom u svojoj molitvi (ne budi glasan mnogo u svojoj molitvi), i ne sakrivaj (ne spuštaj mnogo glas) u njoj (u molitvi).....":

Spustila se (ova objava, tj. ovaj ajet i ove riječi) o (izvjesnoj) molbi (dovi, molenju).

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Džerir od Mansura, od Ebu Vaila, od Abdullaha (Mes'udovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bili smo (običajda) govorimo (tj. Govorasmo, govorili smo) u (svojoj) molitvi: "Pozdrav na Allaha (Pozdrav Allahu)! Pozdrav na omsicu (na tog-i-tog)!" Pa je rekao nama Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, jednoga dana:

"Zaista Allah, On je selam (pozdrav, tj. On daje zdravlje - ili: On je spas, On daje spas)."

("Selam" znači i pozdrav, i spas i mir - a to sve daje Allah.)

"Pa kada je sjeo (kada sjedne) jedan (od) vas u (svojoj) molitvi (tj. u svome klanjanju, u namazu), pa neka rekne:

"Pozdravi su za Allaha (radi Allaha, zbog Allaha - ili: pripadaju Allahu)....." do njegovoga govora "..... dobre (dobrima)". Pa kada je rekao nju (tj. tu skupinu riječi i rečenica), pogodio je (tj. obuhvatio je) svakoga roba (koji je pokoran i odan) Allahu u (na) nebu i Zemlji, dobroga (roba). Svjedočim da nema božanstva osim Allah, i svjedočim da je Muhamed Njegov rob i Njegov poslanik. Zatim odabire sebi od (izvjesne) pohvale (zahvale Allahu i molbe-dove Njemu) šta je htio (po želji svaki klanjač)."

GLAVA

(izvjesne) molbe (dove upućene Allahu) poslije (izvjesne) molitve (namaza, tj. poslije klanjanja kao obredne molitve svakoga vjernika).

PRIČAO MI JE Ishak, izvijestio nas je Jezid, izvijestio nas je Verka' od Sumejja, od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta: Rekli su:

"O poslanice Allaha! Otišli su stanovnici (izvjesnih) mnogoća (tj. mnogih imanja - a to će reći: imućni, bogati ljudi) sa (izvjesnim) stupnjevima (stepenima) i (izvjesnim) uživanjem (izvjesnom blagodati) postojanim (trajnim)." Rekao je: "Kako to?" Rekao je: "Klanjali su kao što smo klanjali (i mi - dakle: Klanjaju, kao što i mi klanjamo), i borili su se kao što smo se (i mi) borili, a (uz to) trošili su od viška svojih imanja, a nisu za nas (tj. a u nas nema nikakvih) imanja." Rekao je:

"Pa zar neću izvijestiti vas za (jednu) stvar (s kojom ima da) stignete (onoga) ko je bio prije vas i (da) preteknete (onoga) ko je došao poslije vas, i neće doći (ni) jedan sa sličnim (onome) što ste došli (tj. i neće donijeti niko slično onome što ste vi donijeli), osim (onoga) ko je došao sa sličnim njemu (tj. njoj - toj stvari)?! Slavite (tj. Izgovarate, izgovarajte "Subhanallah!") u zadnjem dijelu (na kraju) svake molitve deset (puta), i hvalite (izgovarate, izgovarajte "Elhamdu lillah!") deset (puta) i veličate (i veličajte, tj. i izgovarate, izgovarajte "Allahu ekber!") deset (puta)."

Slijedio je njega (Verka-a) 'Ubejdulah, sin Umera, od Sumejja. A predao je njega (ovaj hadis) Ibnu 'Adžlan od Sumejja i Redža-a, sina Hajveta. A predao je njega (takođe) Džerir od Abdulaziza, sina Rufeja, od Ebu Saliha, od Ebu Derda-a. I predao je njega Suhejl od svoga oca, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Džerir od Mansura, od Musejjeba, sina Rafi'a, od Verrada, slobodnjaka Mugireta, sina Šubeta, rekao je:

Pisao je Mugirete ka Muaviji, sinu Ebu Sufjana, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) govori u zadnjem dijelu svake molitve kada je pozdravio (kada je dao selam, predao selam u znak da je obredna molitva završena):

"Nema božanstva osim Allah, sam On, nema druga Njemu. Njemu je (sva, svaka) vlast, i Njemu je (sva) hvala, i On je na svaku stvar moćan. Moj Bože! Nema spriječioca (spriječitelja) za (ono) što si darovao (dao Ti). I nema darovaoca za (ono) što si spriječio (Ti). I neće koristiti vlasniku (izvjesnoga) udjela (tj. bogatstva) od Tebe (da ga spasi njegov) udjel (njegovo bogatstvo)." A rekao je Šubete od Mansura rekao je: Čuo sam Musejjeba.

GLAVA

govora Allaha, uzvišen je: "..... i klanjaj na njih (tj. i moli za njih, blagoslovi ih)....." i (GLAVA onoga) ko je bio naročit (osobit) svome bratu sa (izvjesnom) molbom osim (bez) svoje osobe (tj. ko se molio Allahu naročito za svoga brata osim sebe, ili bez da se molio za sebe).

A rekao je Ebu Musa: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Moj Bože! Oprosti 'Ubejdu Ebu 'Amiru! Moj Bože! Oprosti Abdullahu, sinu Kajsja, njegov grijeh!".

PRIČAO NAM JE Musedded, pričao nam je Jahja od Jezida, sina Ebu 'Ubejda, slobodnjaka Selemeta (Selemetovoga slobodnjaka), pričao nam je Selemete, sin Ekvea (Ekve'a), rekao je:

Izašli smo sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, ka Hajberu. Rekao je (jedan) čovjek: "O Amire! Da si dao čuti nama od tvojih stvarčica!" Pa je sišao (tj. počeo je da) pjeva tjeralicu sa njima (tj. za njih i) opominje (tj. opominjući on i podsjećajući on ove stihove - dakle: spominjući, govoreći on ove stihove):

"Tako mi Allaha da nije Allaha, ne bismo se naputili....".

I spomenuo je (još jednu) pjesmu osim ove, ali ja nisam zapamtio nju. Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Ko je ovaj tjerač?" Rekli su: "'Amir, sin Ekve'a." Rekao je: "Pomilovao ga Allah!" I rekao je (jedan) čovjek iz (toga) naroda: "O poslaniče Allaha! Da nisi (tj. Zašto nisi) dao uživati nama s njime?" Pa pošto se je međusobno poredao (u bojne redove taj) narod (ti ljudi), borili su se (sa) njima (tj. protiv njih - protiv stanovnika Hajbera) međusobno, pa se pogodio'Amir sa drškom svoje sablje (svoga mača), pa je umro. Pa pošto su omrknuli, naložili su mnogu vatru. Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Šta je ova vatra (Kakva je ovo vatra)? Na kojoj (tj. Zbog koje) stvari (je) lože (Zašto lože vatru)?" Rekli: "Na magarcima ljudskima (tj. Zbog pitomih, domaćih magaraca)." Pa je

rekao: "Prolijte (ono) što je u njima (u loncima), i porazbijajte ih (lonce)." Rekao je (jedan) čovjek: "O poslanice Allaha! Zar nećemo proliti (ono) što je u njima, i oprati ih (lonce, a da ih ne razbijamo)?" Rekao je: "Ili (tako možete učiniti) to."

PRIČAO NAM JE Muslim, rekao je: pričao nam je Šubete od 'Amra rekao je: čuo sam Ibnu Ebu Evfa-a, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je došao njemu čovjek sa milostinjom (tj. kada bi mu donio neko milostinju da je on uruči bijedniku), (bio bi) rekao (rekao bi):

"Moj Bože! Blagoslovi na rod (obitelj) omsice (tog-i-tog)!" Pa je došao njemu moj otac, pa je rekao (tj. blagoslovio je i molio je i za moga oca): "Moj Bože! Blagoslovi na rod (obitelj) Ebu Evfa-a."

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan od Ismaila, od Kajsa rekao je: čuo sam Džerira rekao je: Rekao je meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar nećeš odmoriti mene (Zar nećeš dati odmora meni) od Zul-Halese (Zul-Halesata)?" A on je (tj. A Zul-Halesate je jedan uspravljani kip (idol, ili kamen što) su bili (običajna da) obožavaju njega, naziva se (tj. zvalu ga, zavli su ga) jemenska Ka'ba. Rekao sam: "O poslanice Allaha! Zaista ja sam (jedan) čovjek (takav da) neću biti (tj. da ne bivam, nisam ja) čvrst na (svome) konjaništvu (tj. na konju u jahanju)." Pa je lupio (jako udario) u moja prsa i rekao je:

"Moj Bože! Učvrsti ga, i učini ga napućivačem, napućenim." Rekao je: Pa sam izašao u (tj. među) pedeset (konjanika) od (plemena) Ahmesa, od moga naroda. A ponekad je rekao (govorio) Sufjan: Pa sam otišao u (jednoj) skupini od (sa jednom skupinom) moga naroda. Pa sam došao njoj (toj obožavanoj figuri, kipu - ili zgradi u kojoj je bio taj kip), pa sam spalio nju. Zatim sam došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam rekao:

"O poslanice Allaha! Tako mi Allaha nisam došao tebi (nazad) dok (nisam napravio to da) sam ostavio nju (tu zgradu u kojoj je taj kip) kao (izvjesnoga) devca šugavoga." Pa je molio (Muhammed a.s.) za (pleme) Ahmes i njegovo konjaništvo.

PRIČAO NAM JE Seid, sin Rebi'a, pričao nam je Šubete od Katadeta rekao je: čuo sam Enesa rekao je: Rekla je Ummu Sulejma Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio:

"Enes je tvoj sluga." Rekao je: "Moj Bože! Umnoži njegovo imanje i njegovo dijete (tj. i njegov porod, njegovu djecu), i blagoslovi njemu u (onome) što si darovao (tj. što daruješ, dadneš, daš) njemu."

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Abdete od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Čuo je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jednoga) čovjeka (da) čita u Bogomolji, pa je rekao:

"Pomilovao ga Allah! Zaista već je opomenuo (napomenuo, podsjetio) mene toliko i toliko ajeta (što) sam oborio njih (tj. što sam bio zaboravio na momenat njih) u suri ovakoj i ovakoj (tj. u toj i toj suri)."

PRIČAO NAM JE Hafs, sin Umera, pričao nam je Šubete, izvijestio me je Sulejman od Ebu Vaila, od Abdullaha (Mes'udovoga) rekao je:

Razdjeljivao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jednu) razdiobu, pa je rekao (jedan) čovjek:

"Zaista ovo je zaista (jedna) razdioba (raspodjela takva) što se nije htjelo s njom lice Allaha." Pa sam izvijestio Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Pa se rasrdio, čak (tako da) sam vidio (njegovu) srdžbu u (na) njegovome licu, i rekao je:

"Pomilovao Allah Musa-a! Zaista već se je uznemirivao (uznemiravao) sa više (tj. sa većim uznemirivanjem) od ovoga, pa se je strpio (pa je trpio)."

GLAVA

(onoga) što se mrzi od (izvjesnoga) slika (sroka, rime) u (izvjesnoj) molbi (dovi upućenoj Uzvišenome Allahu).

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Muhameda sina Sekena, pričao nam je Habban, sin Hilala, Ebu Habib, pričao nam je Harun El-Mukri', pričao nam je Zubejr, sin Hirrita, od 'Ikrimeta, od Ibnu 'Abbasa rekao je:

"Pričaj (svojim, ili: izvjesnim) ljudima svakoga petka jedanput. Pa ako nisi htio (samo jedanput), pa (onda) dva puta (dvaput). Pa ako si umnožio (tj. A ako hoćeš više puta), pa tri puta. I ne dosađuj (izvjesnim) ljudima ovaj Kur'an. I neću naći (tj. I neka ne nađem) nikako (nipošto) tebe (da) dođeš (izvjesnome) narodu, a oni su u (nekome) razgovoru od svoga razgovora, pa (da) pričaš na njih (njima), pa (da) presiječeš na njih (tj. njima) njihov razgovor, pa (da) dosadiš njima, ali (tj. nego ti) šuti. Pa kada su zapovjedili tebi, pa (onda) im pričaj, a oni žele (strastveno priželjkuju) njega (tvoje pričanje). Pa gledaj (izvjesni) slik (srok, rimovanu prozu) od (izvjesne) molbe (dove, molitve), pa odstrani se njega (slika, sroka, rime), pa (jer) zaista ja sam poznavao (ili susreo) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i njegove drugove (tako da oni) neće činiti (tj. da ne čine) osim to." Misli (na to da) neće činiti (tj. da ne čine ništa drugo) osim to (izvjesno) odstranjivanje (ne korištenje, čuvanje, klonjenje od slika, sroka, rime u molbi-dovi upućivanoj Allahu Uzvišenome).

GLAVA:

Neka odlučno iskazuje (svoje) pitanje (tj. svoju molbu, dovu, molitvu), pa zaista ono nema prisiljivača Njemu.

PRIČAO NAM JE Musedded, pričao nam je Ismail, izvijestio nas je Abdulaziz od Enesa rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kada je molio (Kada moli, kada upućuje dovu) jedan (od) vas, pa neka odlučno (jasno) iskaže (svoje) pitanje (molbu Uzvišenome Allahu), a neka ne govori nipošto (nikako ovim izrazom): "Moj Bože! Ako si htio (tj. Ako hoćeš), pa daruj (dadni) mi", pa (jer) zaista ono nema (nikakvoga) prisiljivača (ili: tražioca prisiljavanja) Njemu."

(Dakle: Niko ne može prisiliti Allaha na nešto, pa ni na, ni za neku molbu-dovu s kojom se na ovaj način moli Uzvišeni Allah.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, od Malika, od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Neka ne govori nipošto (nikako) jedan (od) vas: "Moj Bože! Oprosti mi ako si htio (ako hoćeš), moj Bože, pomiluj me ako si htio (ako hoćeš)." Neka odlučno iskaže (moli za svoje) pitanje (tj. svoju molbu), pa (jer) zaista ono nema prisiljivača Njemu."

GLAVA:

Odgovara se (tj. Odgovoriće se na molbu, uslišaće se molba-dova izvjesnome) robu dok (rob) nije žurio (dok ne žuri da mu se usliša).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ibnu Šihaba, od Ebu 'Ubejda, slobodnjaka Ibnu Ezhera (Ibnu Ezherovoga), od Ebu Hurejreta da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Odgovara se (tj. Uslišaće se molba-dova) jednome (tj. svakome od) vas dok nije žurio (i) govori (tj. govoreći on): "Molio sam, pa se nije odgovorilo (uslišalo) meni."

GLAVA

podizanja (svojih) ruku u (svojoj) molbi.

A rekao je Ebu Musa Eš'arija: Molio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zatim je podigao svoje dvije ruke, i vidio sam bjelinu njegova dva pazuha (bjelinu njegovih pazuha). A rekao je Ibnu Umer: Podigao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Moj Bože! Zaista ja se čistim (oglašavam se nevin, tj. ograđujem se) k Tebi od (onoga) šta je napravio Halid."

Rekao je Ebu Abdullah: A rekao je Uveysija: Pričao mi je Muhamed, sin Džafera, od Jahja-a, sina Seida, i Šerika, njih dvojica su čula Enesa od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: Podigao je svoje dvije ruke čak (da) sam vidio bjelinu njegova dva pazuha.

GLAVA

(izvjesne) molbe bez (da je) okrenut prema Strani (onaj ko upućuje molbu Uzvišenome Allahu, tj. ne okrećući se prema Strani - kibli).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mahbuba, pričao nam je Ebu Avanete od Katadeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Dok Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, predikuje (u) petak (petkom), pa je ustao (kad ustade jedan) čovjek pa je rekao (pa reče): "O poslaniče Allaha! Moli Allaha, da napoji (kišom) nas." Pa se je naoblačilo nebo, i dala nam se kiša čak (da) nije bio skoro (blizu

izvjesni) čovjek (u stanju da) dopre ka svome stanu. Pa nismo prestali da dobivamo kišu (nije nam se prestala davati kiša) do iduće džum'e (tj. do idućega petka). Pa je ustao (taj isti) čovjek, ili (neki drugi) osim njega pa je rekao:

"Moli Allaha, da promijeni nju (kišu u nekom drugom pravcu) od nas, pa već smo se potopili (tj. pa već se pogušismo)." Pa je rekao:

"Moj Bože! Okolo dviju strana nas (tj. Okolo, oko nas neka pada), a ne (više) na nas!" Pa je počeo (izvjesni) oblak (da) se siječe okolo Medine, a neće kišiti (tj. a ne kiši, ne daje kišu) stanovnicima Medine (više).

GLAVA

(izvjesne) molbe okrećući se prema Strani (onaj koji moli Uzvišenoga Allaha).

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Vuhejb, pričao nam je Amr, sin Jahja-a, od 'Abbada, sina Temima, od 'Abdullaha, sina Zejda, rekao je:

Izašao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, ka ovome klanjalištu (da) traži napajanje (tj. kišu), pa je molio i tražio je napajanje (tj. i molio je za kišu), zatim se okrenuo prema Strani (kibli, Ka'bi) i izvrnuo je svoj ogrtač (ili: prevrnuo je svoj ogrtač).

GLAVA

molbe (dove, molitve) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (koju molbu, molitvu je činio) svome slugi za dužinu (njegovoga) života i mnogoću (množinu) njegovoga imanja.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Ebul-Esveda, pričao nam je Haremija, pričao nam je Šubete od Katadeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekla je moja majka:

"O poslaniče Allaha! Tvoj sluga (poslužitelj) je Enes. Moli Allaha za njega." Rekao je: "Moj Bože! Umnoži njegovo imanje i njegovo dijete (tj. i njegovu djecu), i blagoslovi njemu u (onome) što si dao (darovao) njemu."

GLAVA

(izvjesne) molbe kod (izvjesne) tuge (jada, žalosti).

PRIČAO NAM JE Muslim, sin Ibrahima, pričao nam je Hišam, pričao nam je Katadete od Ebul-'Alijeta, od Ibnu Abasa rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) moli kod (izvjesne) tuge (muke, jada i) govori (tj. govoreći on ovo, ovako):

"Nema božanstva osim Allah, Gospodar nebesa i Zemlje i Gospodar (izvjesnoga) prijestolja velikoga."

PRIČAO NAM JE Musedded, pričao nam je Jahja od Hišama, sina Ebu Abdullaha, od Katadeta, od Ebul-'Alijeta, od Ibnu Abbasa da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) govori (tj. govoraše) kod (izvjesne) tuge:

"Nema božanstva osim Allah veliki, blagi. Nema božanstva osim Allah, Gospodar (izvjesnoga) prijestolja velikoga. Nema božanstva osim Allah, Gospodar nebesa, i Gospodar Zemlje i Gospodar (izvjesnoga) prijestolja plemenitoga (,jer sa toga prijestolja dolazi stvorenjima milost koja je odraz plemenitosti)."

A rekao je Vehb: Pričao nam je Šubete od Katadeta slično njemu (navedenome hadisu).

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (traženja utočišta i zaštite sebi) od truda (izvjesne, ili: svake) kušnje (nesreće).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, pričao mi je Sumejj od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta rekao je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) se utječe (tj. da traži utočišta i zaštite sebi) od truda (izvjesne) kušnje (nesreće), i stizanja (izvjesne) nesretnosti, i zla (izvjesne) sudbine i zluradosti (izvjesnih, ili: sviju) neprijatelja. Rekao je Sufjan: Hadis (navedeni sadrži, spomenuo) je tri (od navedene četiri stvari u njemu), povećao (dodao) sam ja jednu (od te četiri nabrojane stvari), neću znati (tj. ne znam) koja (od) njih je ona (ta što sam je ja dodao).

(Neki kažu da je to: i zluradost neprijatelja.)

GLAVA

molbe (molitve) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Moj Bože! Druga najvišega (hoću, ili odabirem sebi)."

PRIČAO NAM JE Seid, sin 'Ufejra, rekao je: pričao mi je Lejs, rekao je: pričao mi je Ukajl od Ibnu Šihaba, izvijestio me je Seid, sin Musejjeba, i Urveta, sin Zubejra, u (tj. među) ljudima od stanovnika nauke (tj. među nekim ljudima od učenih ljudi) da je Aiša, bio zadovoljan Allah od nje, rekla:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) govori, a on je zdrav:

"Neće se uzeti (tj. Neće se usmrtniti ni jedan) vjerovijesnik nikada do (da) vidi svoje sjedište od raja (tj. u raju), zatim se dadne izabrati njemu." Pa pošto je odsjeo s njim (tj. kod njega čas njegove smrti), a njegova glava je na mome stegnu, zanesvijestilo se je njemu (jedan) čas, zatim se je osvijestio (došao je k sebi), pa je podigao svoj pogled ka (tome) stropu (plafonu), zatim je rekao:

"Moj Bože! Druga najvišega (hoću, odabirem sebi)!" Rekla sam: Tada neće sebi izabrati nas. I znala sam da je ono (to taj izvjesni) hadis koji pričaš nama, a on je zdrav (tj. kada je on bio zdrav). Rekla je: Pa je to bila zadnja riječ (što) je govorio s njom (tj. koju je izgovorio): "Moj Bože! Druga najvišega!".

GLAVA

(izvjesne) molbe za (svoju) smrt i (svoj) život.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Ismaila, od Kajsja rekao je:

Došao sam Habbabu, a već se je spaljivao (usijanim željezom) sedam (puta), (i) rekao je: "Da nije (to) da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, zabranio nama da molimo za (svoju) smrt, zaista bih molio za nju."

(Dakle: Zaista da nam nije Muhammed a.s. zabranio da molimo za smrt, zaista bih molio za nju.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musenna-a, pričao nam je Jahja od Ismaila rekao je: pričao mi je Kajs, rekao je:

Došao sam Habbabu, a već se spaljivao (tj. pržio se usijanim željezom) sedam (puta) u svome stomaku (tj. zbog bolesti neke u stomaku, ili zbog neke rane u stomaku, na stomaku). Pa sam čuo njega (tj. Habbaba da) govori:

"Da nije (to) da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zabranio nama da molimo za (svoju) smrt, zaista bih molio za nju (tj. molio bih da umrem)."

PRIČAO NAM JE Ibnu Selam, izvijestio nas je Ismail, sin 'Ulejjeta, od Abdulaziza, sina Suhejba, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neka ne želi nikako (nipošto) jedan (tj. ni jedan) od vas (svoju) smrt zbog (neke) štete (teškoće što) je odsjela s njim (tj. koja je zadesila njega). Pa ako je bio (u takvoj prilici i mucu da) nema mimoilaženja (od toga da bude neki) želilac (svoje) smrti (ako to već ne može izbjeći da ne kaže to - tu molbu za smrt), pa neka govori (tj. neka rekne ovako):

"Moj Bože! Oživi me (tj. Daj mi da živim dotle) dok je bio (dok bude moj) život bolji meni (od moje smrti), a usmrti me, kada je bila (tj. kada bude moja) smrt bolja meni (od života)."

GLAVA

(izvjesne) molbe za (izvjesnu) djecu sa blagoslovom (Svojim da ih Uzvišeni Allah obdari i obaspe) i (GLAVA) potiranja (tj. milovanja) njihovih glava (tj. dječijih glava).

A rekao je Ebu Musa: Rodio se meni (jedan) dječak, i molio je za njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, sa (izvjesnim) blagoslovom (da ga obdari i obaspe Uzvišeni Allah, tj. i molio je njemu Muhammed a.s. za Božiji blagoslov).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Hatim od Dža'da, sina Abdurahmana, rekao je: čuo sam Saiba, sina Jezida, (da) govori:

Odvela je mene moja tetka ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla: "O poslanice Allaha! Zaista sin moje sestre je bolan (bolestan)." Pa je potrao moju glavu i molio je za mene (tj. meni) sa blagoslovom (tj. za blagoslov). Zatim se očistio (uzeo abdest za molitvu, namaz, klanjanje). Pa sam pio od njegove vode za čišćenje (koja je preostala). Zatim sam ustao iza (ozadi) njegovih leđa, pa sam pogledao ka njegovom pečatu (prstenu vjerovijesništva, tj. mladežu kao znaku vjerovijesništva koji je stajao, koji se nalazio) između njegove dvije plečke (između njegova dva pleća) kao dugme (poput dugmeta, puce izvjesne) mladoženjine sobe (koja je napravljena slično šatoru od komada platna koje je povezano sistemom dugmadi ilika, rupica za dugmad).

(Neki opet kažu da izraz "misle zirril-hadžzeleti" znači: kao jaje prepelice, jer izraz "el-hadžzeletu" znači i ptica prepelica, a znači i maldina, mladoženjina soba. Prema ovome drugome tumačenju, mladež je bio kao jaje prepelice.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Ibnu Vehb, pričao nam je Seid, sin Ebu Ejuba, od Ebu 'Akila da je on bio (u prilici da) izađe s njim (ponekad) njegov djed Abdullah, sin Hišama, od (izvjesne) pijace, ili ka (izvjesnoj) pijaci (trgu, čaršiji), pa (sebi) kupi (izvjesnu) hranu. Pa susretne njega Ibnuz-Zubejr i Ibnu Umer, pa govore (reknu) njih dvojica:

"Udruži nas (sa sobom u tu hranu što si je kupio), pa (jer) zaista je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, već molio za tebe sa (izvjesnim) blagoslovom (tj. molio je tebi za blagoslov od Allaha)." Pa (je) udružio (on) njih. Pa ponekad je pogodio (tj. ćario, zaradio izvjesnu) samaricu (devu) kao što je ona (tj. cijelu nju, zaradio bi devu), pa pošalje nju ka (svome) stanu.

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, pričao nam je Ibrahim, sin Sa'da, od Saliha, sina Kejsana, od Ibnu Šihaba, izvijestio me je Mahmud, sin Rebi'a, a on je (onaj) koji je (taj što je iz usta svojih vodu) štrenuo (u mlazu polio) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u njegovo lice, a on je (bio) dječak, (stavivši vodu u svoja usta) iz njihovoga bunara.

PRIČAO NAM JE 'Abdan, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Hišam, sin 'Urveta, od svoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (u takvim prilikama da) se donesu (izvjesna) djeca (njemu), pa (on) moli za njih. Pa se donijelo njemu (neko, jedno) dijete, pa se (ono) upišalo (pomokrilo) na njegovu odjeću. Pa je pozvao za vodu (da mu se donese voda), pa je prosljedio (polio) nju na nju (na odjeću, tj. polio je tu vodu na onu odjeću), a nije prao nju.

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije, izvijestio me je Abdullah, sin Sa'lebeta sina Su'ajra, a bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, već potrao od njega (tj. potrao njega, potrao ga je, pomilovao ga po licu, ili po očima), (taj je Abdullah pričao) da je on vidio Sa'da, sina Ebu Vakkasa, (da) nepari sa (jednim) naklonom (tj. da obavlja neparnu molitvu - vitr namaz samo jedan rekāt).

GLAVA

(izvjesnoga) molenja milosti (blagoslova od Uzvišenoga Allaha) na Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Hakem, rekao je: čuo sam Abdurahmana, sina Ebu Lejla-a, rekao je: Susreo je mene Ka'b, sin 'Udžreta, pa je rekao:

"Zar neću pokloniti tebi (jedan) poklon?! (To jest: Daj da ti poklonim jedan poklon u znanju, da te poučim nešto!) Zaista je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, izašao nama, pa smo rekli: "O poslaniče Allaha! Već smo znali (tj. Već znamo to) kako (da) pozdravljamo tebe. Pa kako (da mi) molimo milost (pomilovanje, blagoslov) na tebe?" Rekao je: "Pa recite (govorite ovako):

"Moj Bože! Blagoslovi na Muhameda (Pomiluj Muhameda) i na rod (obitelj) Muhameda kao što si blagoslovio na rod Ibrahima, zaista Ti si mnogo hvaljen i slavan. Moj Bože! Blagosiljaj na Muhameda i na rod Muhameda kao što si blagosiljao na rod Ibrahima, zaista Ti si mnogo hvaljen i slavljen (ili: slavan)."

(Riječ "salli" i "barik" su približnoga značenja. U daljem tekstu upotrebljavaće se za "salli" prevod: pomiluj. Za "barik" će se upotrebljavati prevod "blagosiljaj". Takav prevod je trebao da bude i u navedenom tekstu. Ipak i u navedenome tekstu je napravljena neznatna razlika pomoću izraza "blagoslovi" i "blagosiljaj".)

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Hamzeta, pričao nam je Ibnu Ebu Hazim i Deraverdija, od Jezida, od Abdullaha, sina Habbaba, od Ebu Seida Hudrije rekao je: Rekli smo:

"O poslaniče Allaha! Ovo je pozdrav na tebe (kako već znamo i činimo sa izrazom: "Esselamu alejke!"), pa kako (da) salat (salavat) činimo na tebe (tj. kako da molimo milost, pomilovanje na tebe)?"

(Po nekima izraz "salla ala", odnosno "salat" od Allaha na Svoga nekoga vjerovijesnika i poslanika znači "pohvala, pohvaljivanje" na toga vjerovijesnika i poslanika od Allaha Uzvišenoga, pa bi onda moglo da se prevede ovdje i u sličnim tekstovima "fe kejfe nusalli: pa kako da molimo pohvalu na tebe, za tebe?".)

Rekao je: "Recite (Govorite):

"Moj Bože! Pomiluj (Pohvali) na Muhameda, Tvoga (Svoga) roba i Tvoga poslanika kao što si pomilovao (pohvalio) na Ibrahima. I blagosiljaj na Muhameda i rod (obitelj) Muhameda kao što si blagosiljao na Ibrahima i rod Ibrahima."

GLAVA:

Da li (će da) se moli pomilovanje (milost, pohvala) na (nekoga drugoga) osim Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (tj. da li se može upotrebiti izraz "Allahumme sallli" na, za nekoga drugoga osim Muhammeda a.s.)?

(Neki kažu da je taj izraz dozvoljeno upotrijebiti samo za Muhammeda a.s., a neki kažu može uz njega za druge da se taj izraz upotrijebi, a neki kažu može i za druge bez spominjanja Muhammeda a.s.)

I (o tome je) govor Allaha, uzvišen je: "..... i pomiluj na njih, zaista tvoja pomilovanja su mir (tj. spokoјstvo) za njih.....".

(To jest: "..... i blagoslovi ih, traži milost, pomilovanje za njih, zaista tvoja blagosiljanja, tvoje molbe za milost su mir i spokojstvo za njih.....".)

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Šubete od Amra, sina Murreta, od Ibnu Ebu Evfa-a rekao je:

Bio je, kada je donio (kada bi donio neki) čovjek Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, svoju milostinju (da je on podijeli siromašnima), (bio bi Muhammed a.s.) rekao:

"Moj Bože! Pomiluj na njega (tj. Blagoslovi ga)!" Pa je donio njemu moj otac svoju milostinju, pa je rekao: "Moj Bože! Pomiluj (tj. Blagoslovi) na rod (na obitelj) Ebu Evfa-a!"

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, od Malika, od Abdullaha, sina Ebu Bekra, od njegovoga oca, od Amra, sina Sulejma, Zurekije, izvjestio me je Ebu Humejd Saidija da su oni rekli:

"O poslaniče Allaha! Kako (ćemo mi da) salat (salavat) činimo na tebe (tj. Kako da molimo pomilovanje, pohvalu tebi)?" Rekao je: "Recite (Govorite ovako):

"Moj Bože! Pomiluj na Muhameda, i njegove supruge i njegovo potomstvo kao što si pomilovao na rod Ibrahima. I blagosiljaj na Muhameda, i njegove supruge (žene) i njegovo potomstvo kao što si blagosiljao na rod Ibrahima, zaista Ti si (Uzvišeni Bože,) mnogo hvaljen i slavan."

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Ko (je bio u takvoj prilici da) sam uznemirio njega, pa učini njega (tj. učini to uznemirivanje) njemu (jednim) očišćenjem i milošću."

PRIČAO NAM JE Ibnu Salih, pričao nam je Ibnu Vehb, izvjestio me je Junus od Ibnu Šihaba, izvjestio me je Seid, sin Musejjeba, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je on čuo Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Moj Bože! Pa koji god vjernik je (taj što) sam psovao (grdio) njega, pa učini to njemu (jednim) približavanjem ka Tebi (na) sudnjem danu (tj. pa učini mu to kao jedno dobro djelo koje će da ga približi k Tebi na sudnjem danu)."

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (sebe, tj. traženja utočišta i zaštite sebi) od (tj. protiv izvjesnih) kušnji (smutnji, iskušenja).

PRIČAO NAM JE Hafs, sin Umera, pričao nam je Hišam od Katadeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega:

Pitali su (jednom mnoge stvari) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, čak su ponavljali (ustrajno postavljali, tj. dosađivali) njemu (izvjesnim) pitanjem. Pa se rasrdio, pa se popeo (na svoju) govornicu (propovjedaonicu), pa je rekao:

"Nećete pitati mene danas (ni) o (jednoj) stvari (pa da će biti drukčije) osim (tako da) sam objasnio (tj. da ću objasniti) nju vama." Pa sam počeo (da) gledam desno i lijevo, pa kada li je svaki čovjek zamotavač svoje glave (tj. svaki čovjek je zamotao svoju glavu) u svoju odjeću (i) plače (tj. plačući on)! Pa kada li (jedan) čovjek (koji) je bio, kada se svađao (prepirao sa izvjesnim) ljudima, (bio je u nezgodi da) se zove (naziva vežući se on) za (nekoga drugoga) osim svoga oca (tj. nazivaše se on kopiletom, nezakonitim djetetom), pa je rekao (pa je pitao, upitao):

"O poslaniče Allaha! Ko je moj otac (pravi)?" Rekao je: "Huzafete." Zatim je počeo Umer (da govori), pa je rekao: "Zadovoljili smo se sa Allahom (kao svojim) Gospodarem, i sa Islamom (kao svojim) vjerom i sa Muhammedom, pomilovao ga Allah i spasio, (kao svojim) poslanikom (našim od Allaha poslanim). Utječemo se u Allaha (Utječemo se Allahu) od (izvjesnih) kušnji (iskušenja, nezgoda)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Nisam vidio u (vezi svakoga, ili u vezi izvjesnoga) dobra i zla kao danas (tako nešto) nikada. Zaista ono uobličio se je (uslikao se je, prikazao se) meni raj i Vatra (tj. i pakao), čak sam vidio njih dvoje (tj. raj i pakao) iza (svoga, ili: iza izvjesnoga) zida."

A bio je Katadete (običaja da) spominje kod ovoga hadisa ovaj ajet: "O (vi) koji ste vjerovali, ne pitajte o (nekakvim) stvarima, ako se (one) pokažu vama, biće loše (neprijatne) vama.....".

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (sebe, molenja i traženja utočišta i zaštite u Allaha) od nadvladavanja (izvjesnih) ljudi (tj. da ga ne nadjačaju izvjesni ljudi).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Ismail, sin Džafera, od Amra, sina Ebu Amra, slobodnjaka Muttaliba, sina Abdullaha sina Hantaba, da je on čuo Enesa, sina Malika (da) govori: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, Ebu Talhatu:

"Traži nama (jednoga) dječaka od vaših dječaka (da) posluhuje (služi) mene." Pa je izašao sa mnom (tj. Pa je izveo mene) Ebu Talhate (i) čini (tj. učinivši on) sujahačem mene iza njega (tj. iza sebe). Pa sam bio (u prilici da) služim (tj. Pa posluživah ja) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada god (kad god) je sišao (odsjeo). Pa sam bio (u prilici više puta da) čujem njega (tj. slušah ga da) umnožava da govori (tj. da mnogo govori ovo):

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (tj. Tebi da me zaštitiš i spasiš) od (izvjesne, ili: od svake) brige, i žalosti, i nemoći, i lijenosti, i škrtosti, i strašljivosti, i iskrivljenosti (tj. težine) dugovanja i nadvladavanja ljudi."

Pa nisam prestao (da) služim njega, čak smo došli iz Hajbera. I došao je (Muhammed a.s.) sa Safijom, kćeri Hujejja, (a) već je obuhvatio nju (tj. on je uzeo nju već u Hajberu iz ratnoga plijena koji je dobijen u borbi na Hajberu). Pa sam bio (više puta u prilici da) vidim njega (da on) skuplja (zaokružuje) iza sebe sa kaputom ili odjećom (nekakvom okolo devine grbe, tj. pravi okolo, oko devine grbe jastučić od nekoga kaputa ili odjeće zato da bi mogla sjesti, uzjahati Safijja), (a) zatim učini sujahačem nju iza sebe (tj. posadi je iza sebe na svoju devu). Te kada smo bili u (mjestu) Sahbi, napravio je (jelo od datula, masla i sira zvano) hajs u (jednoj) koži. Zatim je poslao mene, pa sam pozvao (neke) ljude, pa su jeli. I bilo je to njegovo građenje (sklapanje) sa njom (bračnih odnosa, tj. to je bila njegova spratnja sa njom). Zatim se okrenuo (tj. krenuo je prema Medini), dok se pokazao njemu Uhud. Rekao je:

"To je (ili: Ovo je) brdašce (koje) voli nas i (mi) volimo njega." Pa pošto se natkućio nad Medinu, rekao je:

"Moj Bože! Zaista ja zabranjujem (tj. ja proglašavam svetim tlo sve ono zemljište Medine) što je između njezina dva brda, slično (kao) što je zabranio (proglasio svetim) Ibrahim Meku. Moj Bože! Blagoslovi njima u njihovome muddu i njihovome sa'u (tj. i u njihovoj manjoj mjeri i u njihovoj većoj mjeri - jer mudd je četvrtina od sa'a)."

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (sebe) od kazne groba (u svome grobu).

PRIČAO NAM JE Humejdija, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Musa, sin Ukbeta, rekao je: čuo sam Umu Halidu, kćer Halida - rekao je:

A nisam čuo (ni) jednoga (tj. nikoga da) je čuo (to) od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, osim nje - rekla je: Čula sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) se utječe od kazne (svoga) groba.

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (sebe) od (svoje) škrtosti.

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Abdulmelik od Mus'aba rekao je:

Bio je Sa'd (običaja da) zapovijeda za pet (stvari) i spominje (spominjaše) ih od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je on bio (običaja da) zapovijeda (tj. da on zapovijedaše) za njih:

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (tj. utječem se Tebi) od (izvjesne, ili: od svoje) škrtosti, i utječem se Tebi od strašljivosti, i utječem se Tebi od (toga) da se vratim ka najnižem (najslabijem stupnju svoga) života, i utječem se Tebi od kušnje (izvjesne) ovozemnosti - misli (na) kušnju Velikoga Lažova (Dedždžala-Antihrista) - i utječem se Tebi od kazne groba."

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Džerir od Mansura, od Ebu Vaila, od Mesruka, od Aiše rekla je:

Unišle su meni (nekakve) dvije starice od starica Židova Medine, pa su njih dvije rekle meni: "Zaista stanovnici (tih) grobova kažnjavaju se u svojim grobovima." Pa sam smatrala lažnim njih dvije (mislila sam da one lažu to što su rekle), i nisam dala (tj. nisam pokazala blagodarnosti, blagonaklonosti) da potvrdim njih dvije (tj. da smatram istinitim njih dvije), pa su izašle njih dvije. I unišao je meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam rekla: "O poslaniče Allaha! Zaista (nekakve) dvije starice.....", i spomenula sam njemu (šta se dogodilo, šta su mi rekle). Pa je rekao:

"Istinite su bile njih dvije (tj. Istinu su rekle). Zaista oni se kažnjavaju (jednom) kaznom (takvom da) čuju nju (izvjesne) životinje, sve one (sve od njih)." Pa nisam vidjela njega poslije (ni) u (jednoj) molitvi (drukčije) osim (tako da) se utjecao (tj. molio Uzvišenome Allahu za utočište i zaštitu) od kazne groba.

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja od kušnje (iskušenja svoga) života i (svoje) samrti (smrti).

PRIČAO NAM JE Musedded, pričao nam je Mu'temir, rekao je: čuo sam svoga oca rekao je: čuo sam Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, (da) govori:

Bio je vjerovijesnik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) govori:

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od (svoje) nemoći, i lijenosti, i strašljivosti, i starosti, i utječem se Tebi od kazne groba, i utječem se Tebi od kušnje (iskušenja svoga) života (življenja) i samrti (smrti, umiranja)."

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (sebe) od (izvjesnoga) grijeha (ili grijeha) i (izvjesne) globe (oštećivanja, novčane kazne, ili: dugovanja).

PRIČAO NAM JE Mualla, sin Eseda, pričao nam je Vuhejb od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) govori (tj. da govoraše):

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (tj. utječem se Tebi) od (svoje) lijenosti, i starosti, i grijeha (grieha), i globe (štete, novčane kazne, ili: dugovanja), i od kušnje groba (tj. i iskušenja u svome grobu), i kazne groba, i od kušnje Vatre, i kazne Vatre, i od zla kušnje (izvjesnoga) bogatstva, i utječem se Tebi od kušnje (izvjesnoga) siromaštva, i utječem se Tebi od kušnje (izvjesnoga) pomazanika Velikoga Lažova (Dedždžala-Antihrista). Moj Bože! Operi od mene (sa mene) moje greške sa vodom (izvjesnoga) snijega i grada (leda), i očisti moje srce od (tih, svih) grešaka kao što si očistio (tj. kao što daješ očistiti izvjesnu) odjeću bijelu od (izvjesne) prljavštine. I udalji između mene i između mojih grešaka, kao što si udaljio između (toga) istoka i (toga) zapada."

GLAVA

(izvjesnoga) traženja utočišta (zaštite) od (svoje) strašljivosti i lijenosti.

"Kusala" i "kesala" je jedno.

("Kusala" je množina od "keslanun": lijen.)

PRIČAO NAM JE Halid, sin Mahleda, pričao nam je Sulejman, rekao je: pričao mi je Amr, sin Ebu Amra, rekao je: čuo sam Enesa rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) govori:

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (tj. utječem se Tebi) od (svoje) brige, i žalosti, i lijenosti, i strašljivosti, i škrtosti, i iskrivljenosti (tj. težine) dugovanja i nadvladavanja ljudi."

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (sebe) od (svoje) škrtosti.

"El-buhlu" i "el-behalu" je jedno, kao "el-huznu" i "el-hazenu".

("El-buzhlu" i "el-behalu" znači škrtost, a "el-huznu" i "el-hazenu" znači žalost.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musenna-a, pričao mi je Gunder, rekao je: pričao nam je Šubete od Abdulmelika, sina Umejra, od Mus'aba, sina Sa'da, od Sa'da, sina Ebu Vakkasa, bio zadovoljan Allah od njega, bio je (običaja da) zapovjeda za ovo pet (stvari, molbi, molitava) i priča njih od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio:

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od (svoje) škrtosti, i utječem se Tebi od (svoje) strašljivosti, i utječem se Tebi (od toga) da se vratim ka najnižem (najslabijem stupnju svoga) života, i utječem se Tebi od kušnje (izvjesne) ovozemnosti i utječem se Tebi od kazne groba."

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (sebe) od najnižega (najslabijega stupnja svoga) života.

"..... eraziluna....." je (što i) "eskatuna": naši pali (ljudi, tj. propalice, zlikovci, slabi i loši ljudi).

PRIČAO NAM JE Ebu Mamer, pričao nam je Abdulvaris od Abdulaziza, sina Suhejba, od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) se utječe (i) govori (tj. govoreći on):

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od (svoje) lijenosti, i utječem se Tebi od strašljivosti, i utječem se Tebi od starosti i utječem se Tebi od škrtosti."

(Buharija, dakle, hoće da kaže da starost znači "najniži, najslabiji stupanj života", odnosno da "najniži, najslabiji stupanj života" znači starost.)

GLAVA

(izvjesne) molbe (dove) za dizanje (uklanjanje izvjesne) epidemije (epidemične bolesti, zarazne bolesti, kuge, kolere) i (izvjesnoga) bola (bolesti druge osim epidemije).

PRIČAO NAM JE Muhammed, sin Jusufa, pričao nam je Sufjan od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Moj Bože! Omili (tj. Učini milom) k nama Medinu kao što si omilio k nama Meku, ili žešće (jače, više), i prenesi njezinu vrućicu (groznicu) ka Džuhfi. Moj Bože! Blagoslovi nama u našem muddu (četvrtini sa'a) i našem sa'u." (A "mudd" i "sa" su vrste mjera.)

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Ibrahim, sin Sa'da, rekao je: izvijestio nas je Ibnu Šihab od Amira, sina Sa'da, da je njegov otac rekao:

Posjetio je mene poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u oprostajnom hodočašću od (tj. zbog jedne) bolesti (teške tako da) sam se (bio) natkućio od nje na (svoju) smrt. Pa sam rekao: "O poslaniče Allaha! Doprlo je sa mnom (tj. Doprlo je meni ono) što vidiš od (moga) bola, a ja sam posjednik imanja (tj. a ja sam imućan), a neće naslijediti mene (niko drugi) osim kći moja jedna. Pa da li (da ja) milodarim sa dvije trećine svoga imanja?" Rekao je: "Ne." Rekao sam: "Pa (tj. A) sa polovinom njegovom?" Rekao je: "Trećina je mnogo. Zaista ti da ostaviš tvoje (svoje) nasljednike (kao) imućne, bolje je od (toga nego) da ostaviš njih (kao) siromašne, (i da) pružaju dlan (ruku izvjesnim) ljudima (radi prošenja). I zaista ti nećeš utrošiti (nikakav) trošak (što) sebi tražiš s njime lice Allaha (pa da će drukčije biti) osim (tako da) si se nagradio (tj. osim tako, da ćeš se nagraditi - bićeš za to nagrađen), čak (i za ono) što učiniš (staviš) u usta tvoje (svoje) žene." Rekao sam: "O poslaniče Allaha! Ozadi (Iza) se ostavljam poslije svojih drugova." Rekao je: "Zaista ti se nećeš ostaviti ozadi (ozada, iza), pa (da) radiš (kakav) rad (što sebi) tražiš s njim lice Allaha (pa da će biti drukčije) osim (tako da) si sebi povećao (da ćeš sebi povećati) stupanj (stepen) i uzdignuće. I možda ti (da) se ostavljaš ozadi (iza) čak (da) se okoriste s tobom (neki) narodi (ljudi) i (da) se oštete s tobom (neki) drugi. Moj Bože! Provedi mojim drugovima njihovu seobu, i ne vrati (ne vraćaj) ih na njihove pete (tj. nazad). Ali (taj) jadnik Sa'd, sin Havleta!"

Rekao je Sa'd: Oplakivao je njega (ili: Tugovao je za njim, zbog njega) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, od (tj. zbog toga što se dogodilo, desilo) da je preminuo (umro) u Meki.

GLAVA

(izvjesnoga) traženja utočišta od najnižega (najslabijega stupnja svoga) života i od kušnje (izvjesne) ovozemnosti i kušnje Vatre.

PRIČAO NAM JE Ishak, sin Ibrahima, izvijestio nas je Husejn od Zaideta, od Abdulmelika, od Mus'aba, sina Sa'da, od njegovoga oca rekao je: Utječite se sa riječima (onima što) je bio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) se utječe sa njima:

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od (svoje) strašljivosti, i utječem se Tebi od škrtosti, i utječem se Tebi od (toga) da se vratim ka najnižem (najslabijem stupnju svoga) života i utječem se Tebi od kušnje (izvjesne) ovozemnosti i kazne groba."

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Musa-a, pričao nam je Veki', rekao je: pričao nam je Hišam, sin Urveta, od svoga oca, od Aiše da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) govori:

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od (svoje) lijenosti, i starosti, i globe (novčane kazne, štete, ili dugovanja) i griješenja (grijeha). Moj Bože! Zaista ja se utječem Tebi od kazne Vatre, i kušnje Vatre, i kušnje groba, i kazne groba, i zla kušnje (izvjesnoga) bogatstva, i zla kušnje (izvjesnoga) siromaštva i od zla kušnje (izvjesnoga) pomazanika Velikoga Lažova (Dedždžala-Antihrista). Moj Bože! Operi moje greške sa vodom (izvjesnoga) snijega i grada (leda, krupe), i očisti moje srce od (tih) grešaka, kao što se čisti (izvjesna) odjeća bijela od (izvjesne) prljavštine, i udalji između mene i između mojih grešaka, kao što si udaljio (učinio razmak) između (izvjesnoga) istoka i zapada."

GLAVA

(izvjesnoga) traženja utočišta od kušnje (izvjesnoga) bogatstva.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Selam, sin Ebu Muti'a, od Hišama, od njegovoga oca, od njegove tetke da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) se utječe (tj. utjecase se):

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od kušnje Vatre, i od kazne Vatre, i utječem se Tebi od kušnje groba, i utječem se Tebi od kazne groba, i utječem se Tebi od kušnje (izvjesnoga) bogatstva, i utječem se Tebi od kušnje (izvjesnoga) siromaštva i utječem se Tebi od kušnje (izvjesnoga) pomazanika Velikoga Lažova (Antihrista)."

(Izraz "el-mesih" doslovno znači: potrzan, potrtr, i taj izraz je nastao od "meseha": potrao je rukom nešto, i nekoga i nekuda.)

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (sebe) od kušnje (izvjesnoga) siromaštva.

PRIČAO NAM JE Muhamed, izvijestio nas je Ebu Muavijete, izvijestio nas je Hišam, sin Urveta, od svoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je: Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) govori:

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od kušnje Vatre, i kazne Vatre, i kušnje groba (svoga), i kazne groba, i zla kušnje (izvjesnoga) bogatstva i zla kušnje (izvjesnoga) siromaštva. Moj Bože! Zaista ja se utječem Tebi od zla kušnje (izvjesnoga) pomazanika Velikoga Lažova. Moj Bože! Operi moje srce sa vodom (izvjesnoga) snijega i grada (leda, krupe), i očisti moje srce od (mojih, izvjesnih) grešaka, kao što si očistio (izvjesnu) odjeću bijelu od (izvjesne) prljavštine, i udalji između mene i između mojih grešaka, kao što si udaljio između (izvjesnoga) istoka i zapada. Moj Bože! Zaista ja se utječem Tebi od lijenosti (svoje, izvjesne), i grijehenja (grieha) i globe (novčane kazne, štete, oštećenja - ili dugovanja)."

GLAVA

(izvjesne) molbe za mnoštvo (izvjesnoga) imanja i djece sa (izvjesnim) blagoslovom.

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete, rekao je: čuo sam Katadeta od Enesa, od Ummu Sulejme da je ona rekla:

"O poslaniče Allaha Enes je tvoj sluga (ili: Enes, tvoj sluga), moli Allaha za njega!"
Rekao je:

"Moj Bože! Umnoži njegovo imanje i njegovu djecu, i blagoslovi mu u (onome) što si darovao (dao) njemu." A od Hišama, sina Zjeda: čuo sam Enesa, sina Malika slično njemu (navedenome hadisu).

GLAVA

(izvjesne) molbe za mnoštvo (izvjesne) djece sa (izvjesnim) blagoslovom.

PRIČAO NAM JE Ebu Zejd Seid, sin Rebi'a, pričao nam je Šubete od Katadeta rekao je: čuo sam Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekla je Ummu Sulejma:

"Enes je tvoj sluga (ili: Enes, tvoj sluga), moli Allaha za njega." Rekao je:

"Moj Bože! Umnoži njegovo imanje i njegovu djecu, i blagoslovi njemu u (onome) što si darovao (dao) njemu."

GLAVA

(izvjesne) molbe kod (izvjesnoga) traženja dobra (tj. onoga što je dobro, što je bolje da učini u slučaju kada ne može sebi sam da ocijeni jedan vjernik da li je bolje da nešto učini, ili je bolje da to ne učini).

PRIČAO NAM JE Mutarrif, sin Abdullaha, Ebu Mus'ab, pričao nam je Abdurahman, sin (ili: on je, to je sin) Ebul-Mevala, od Muhameda, sina Munkedira, od Džabira, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) poučava nas (izvjesno) traženje dobra (ili: traženje izbora, tj. molenje Uzvišenoga Allaha da nam On izabere ono što je bolje da činimo) u (našim) poslovima, svima njima, kao (što nas poučavaše svaku) suru od Kur'ana (govoreći on nama):

"Kada je pomislio (tj. htio i naumio) jedan (od) vas za (svoj) posao (za izvjesnu svoju stvar, za nešto), pa neka se nakloni dva naklona (tj. neka izvrši molitvu, namaz od dva rekata), zatim (neka) govori (neka kaže, tj. zatim neka izrekne i uputi Uzvišenome Allahu ovakvu molbu-dovu):

"Moj Bože! Zaista ja tražim dobro (tj. izbor dobra od) Tebe sa Tvojim znanjem, i tražim moć (od) Tebe sa Tvojom moći (da mi volju i raspoloženje okreneš onamo-tamo gdje je bolje i kako je bolje da postupim u ovom poslu, u ovoj stvari), i pitam (prosim od) Tebe od Tvoje dobrote velike, pa (tj. jer) zaista Ti možeš, a (ja) neću moći (ne mogu), i (Ti) znaš, a (ja) neću znati (ne znam) i Ti si veliki znalac (svih) odsutnih (stvari, tj. svih tajni). Moj Bože! Ako si bio (da) znaš (tj. ako Ti znadijaše) da je ovaj posao bolji za mene u mojoj vjeri, i mome življenju (životu) i posljedici moga posla - ili je rekao: u brzome (dijelu) moga posla (moje stvari) i njegovome oročenome (dijelu, tj. povezanome uz rok - a misli se pod tim: u ovome svijetu i u drugome svijetu), pa odredi ga meni. A ako si bio (da) znaš (tj. ako Ti znadijaše) da je ovaj posao (ova stvar) gori meni (da je on zlo meni - gori za mene) u mojoj vjeri, i mome življenju (životu) i posljedici moga posla - ili je rekao: u brzome (dijelu, udjelu) moga posla i njegovome oročenome (dijelu), pa promijeni (tj. otkloni) ga od mene, i promijeni mene od njega, i odredi meni (izvjesno) dobro gdje (god) je bilo (tj. gdje god je ono), zatim zadovolji (učini zadovoljnim) mene s njim (s tim poslom koji je dobar, ili bolji za mene)."

I imenuje svoju potrebu (poslije ove molbe-dove, tj. izgovori šta želi i šta mu je potrebno).

GLAVA

(izvjesne) molbe kod (ritualnoga) čišćenja (za klanjanje, radi klanjanja).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin 'Ala-a, pričao nam je Ebu Usamete od Burejda, sina Abdullaha, od Ebu Burdeta, od Ebu Musa-a rekao je:

Pozvao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, za vodu (da mu se donese), pa se očistio (pa je abdestio), zatim je podigao svoje dvije ruke pa je rekao:

"Moj Bože! Oprosti Ubejdu Ebu Amiru!" I vidio sam bjelinu njegova dva pazuha. Pa je rekao (još): "Moj Bože! Učini ga (na) sudnjem danu iznad mnogoga od Tvojih stvorenja od (tih) ljudi."

GLAVA

(izvjesne) molbe kada je nadvisio (tj. kada se popeo na kakvu) uzbrdicu (tj. kada je uzišao, uzašao uz kakav strmi planinski put).

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Ejjuba, od Ebu Usmana, od Ebu Musa-a rekao je:

Bili smo sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, u (na jednome) putovanju, pa smo bili, kada smo (se) nadvisili, veličali (izgovarali smo "Allahu ekber!"). Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"O ljudi! Ublažite na vaše (na svoje) osobe (tj. ne vičite mnogo), pa (tj. jer) zaista vi nećete zvati (tj. ne zovete, ne molite) gluhoga, a niti odsutnoga, a ali (tj. nego) zovete (molite Allaha) mnogočujnoga, mnogovidljivoga (tj. Onoga koji sve čuje, sve vidi)." Zatim je došao na mene (meni, nada me), a ja govorim u svojoj osobi (u svojoj duši, u sebi): "Nema moći, a ni snage osim sa Allahom!", pa je rekao:

"O Abdullahe, sine Kajsja! Reci (Govori): "Nema moći, a ni snage osim sa Allahom!", pa (jer) zaista ona (ta izreka) je (jedna) riznica od riznica (od blagajni) raja." Ili je rekao: "Da li (ću da) uputim tebe na (jednu) riječ, ona je (jedna) riznica od riznica raja?" (A ta riječ je:) "Nema moći, a ni snage osim sa Allahom!"

GLAVA

(izvjesne) molbe kada je pao (u neku) dolinu (tj. kada se spusti i siđe u neku dolinu).

O njemu je hadis Džabira, bio zadovoljan Allah od njega.

(A taj hadis je prošao u Knjizi borbe - Kitabul-Džihadi. Veli se da se pri putovanju kroz utrobu doline treba izgovarati "Subhanallah - Slava Allahu!", smatraju neki da se s tim hoće da slavi Allah u cilju da nas spasi i da nam dadne sreću da se i mi sretno izvučemo iz utrobe te doline, kao što se je i Junus a.s. - Jon - sretno spasio iz utrobe ribe - kita u koju je bio dospio, i u kojoj je izgovarao riječi: "La ilahe illa Ente subhaneke inni kuntu minezzalimine".)

GLAVA

(izvjesne) molbe kada je htio (musliman da pođe na neko) putovanje, ili se je vratio (sa putovanja).

O njemu (tj. O tome) je (pričao) Jahja, sin Ebu Ishaka, od Enesa.

(I taj hadis je prošao u Kitabul-Džihadu.)

PRIČAO NAM JE Ismail, rekao je: pričao mi je Malik od Nafi'a, od Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja), kada se vraćao iz rata, ili hodočašća ili umre, (da) veliča na svakome uzvišenju od Zemlje tri veličanja (tj. bio je običaja da izgovori tri puta "Allahu ekber!" na svakome uzdignutom tlu zemaljske, zemljine površine), (a) zatim govori (tj. izgovorio bi ovo):

"Nema božanstva osim Allah, sam On. Nema druga Njemu. Njemu je (svaka, sva) vlast, i Njemu je (sva) hvala i On je na svaku stvar moćan. Vraćaooci (smo mi), pokajnici, obožavaoci, za našega Gospodara (tj. našem Gospodaru) smo hvaliooci (zahvaljivaoci, zahvaljivači, zahvalnici). Istinito je izvršio Allah obećanje Svoje, i pomogao je Svoga roba i porazio je (muslimanima neprijateljske izvjesne) skupine (saveznike) On sam."

GLAVA

(izvjesne) molbe za (izvjesnoga) oženjenoga (tj. molbe, dove, molitve oženjenome).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Sabita, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Vidio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, na Abdurahmanu, sinu Avfa, trag žutila (tj. žute mirisne masti), pa je rekao:

"Šta li je, šta?" Ili: "Šta je (to)?" Rekao je: "Oženio sam se (jednom) ženom na mjeri (tj. Vjenčao sam jednu ženu dajući joj dar vjenčani koji ima mjeru, težinu jedne) košpice od zlata." Pa je rekao: "Blagoslovio Allah tebi! Gozbu (tj. Napravi, priredi gozbu), i da sa ovcom (to učiniš, tj. pa makar ovcu da zakolješ)."

(Rečenica "Blagoslovio Allah tebi!" smatra se kao molba, molitva oženjenome.)

PRIČAO NAM JE Ebu Nu'man, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Amra, od Džabira, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Propao je (tj. Umro je, poginuo je) moj otac, i ostavio je sedam, ili devet kćeri (kćera). Pa sam se oženio (sa jednom) ženom. Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Oženio si se, o Džabire?!" Rekao sam: "Da." Rekao je: "Djevojku, ili udovicu (udavaču)?" Rekao sam: "Udovicu (Udavaču)." Rekao je: "Da li ne (Tj. Zašto nisi oženio jednu, neku) djevojku (da) zabavljaš nju, i (da ona) zabavlja tebe, i (da) nasmijavaš nju i (da ona) nasmijava tebe?!" Rekao sam: "Propao (Umro) je moj otac, pa je ostavio sedam, ili devet kćeri, pa sam mrzio (bilo mi je nezgodno) da dovedem njima sličnu njima, pa sam se oženio

(jednom takvom) ženom (koja će da) stoji nad njima (tj. koja će da se brine o njima)." Rekao je: "Pa blagoslovio Allah na tebe!" Nije rekao Ibnu Ujejneta i Muhamed, sin Muslima, (pričajući njih dva ovaj hadis) od Amra: "Blagoslovio Allah ne tebe!"

GLAVA

(onoga) što govori (šta govori musliman u času) kada je došao svojoj porodici (tj. kada dođe ženi da s njom izvrši spolni, polni čin).

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Džerir od Mansura, od Salima, od Kurejba, od Ibnu Abbasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da je zaista jedan (od) njih, kada je htio da dođe svojoj porodici (tj. ženi da s njom izvrši spolni čin), rekao:

"Moj Bože! Odstrani (od) nas (izvjesnoga) sotonu, i odstrani (izvjesnoga) sotonu (od onoga) što si dao nama (tj. od djeteta koje si odredio darovati nama posredstvom ovoga spolnoga čina)!", pa zaista ono ako se odredi između njih dvoje dijete u tome, nije štetio (tj. neće štetiti, nauditi) njemu sotona nikada."

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Naš Gospodaru! Daj nam u (toj) ovozemnosti lijepo (dobro)."

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Abdulvaris od Abdulaziza, od Enesa rekao je:

Bila je najmnogobrojnija molba (dova) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio:

"Moj Bože, daj nam u ovozemnosti (toj) lijepo (dobro) i u drugome (potonjem, zagrobnome) svijetu (životu) lijepo (dobro), i čuvaj nas kazne Vatre!"

GLAVA

(izvjesnoga) utjecanja (traženja zaštite sebi u Allaha) od kušnje (te) ovozemnosti.

PRIČAO NAM JE Fervete, sin Ebul-Magra-a, pričao nam je Abidete, sin Humejda, od Abdul-Melika, sina Umejra, od Mus'aba, sina Sa'da sina Ebu Vakkasa, od njegovoga oca, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) poučava nas ove riječi kao što se poučava (izvjesna) pismenost (ili pisanje):

"Moj Bože! Zaista ja se utječem u Tebe (Tebi) od (izvjesne) škrtosti, i utječem se Tebi od (izvjesne) strašljivosti, i utječem se Tebi (od toga) da se vratim ka najnižem životu (svome), i utječem se Tebi od kušnje (te) ovozemnosti i kazne groba."

GLAVA

ponavljanja (više puta uzastopno izvjesne) molbe (dove).

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Munzira, pričao nam je Enes, sin 'Ijada, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da se je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, opčinio (tj. bio je opčinjen, omađijan), čak (tako da) zaista on zaista (zapadne u takvo stanje da) se pričinja k njemu da je on već napravio (uradio izvjesnu) stvar, a (u stvarnosti) nije napravio nju. I zaista on je molio svoga Gospodara. Zatim je rekao:

"Da li si opazila (primjetila) da je Allah riješio meni o (onome - u vezi onoga) što sam tražio rješenje Njemu (tj. od Njega) o njemu (o tome, o toj stvari)." Pa je rekla Aiša: "Pa šta je to, o poslaniče Allaha?" Rekao je:

"Došla su mi (nekakva) dva čovjeka, pa je sjeo jedan (od) njih dvojice kod moje glave, a drugi kod mojih dviju nogu, pa je rekao jedan (od) njih dvojice svome drugu:

"Šta je bol (ovoga) čovjeka (tj. Šta je ovome čovjeku)?" Rekao je: "Opčinjen (je on)." Rekao je: "Ko je opčinio njega?" Rekao je: "Lebid, sin 'Asama." Rekao je: "U čemu je to?" Rekao je: "U češlju, i dlaki (iščupanoj češljem) i cjevčici zametka (muškoga od palme)." Rekao je: "Pa gdje je ono (gdje je to)?" Rekao je: "U Zervanu." A Zervan je (jedan) bunar u Zurejkovićima. Rekla je: Pa je došao njemu (tj. tome bunaru) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Zatim se vratio ka Aiši pa je rekao:

"Tako mi Allaha zaista kao da je njegova voda otopina (rastopina) kne, i kao da su njegove palme glave (izvjesnih) sotona." Rekla je: Pa je došao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je izvijestio nju o (tome) bunaru. Pa sam rekla: "O poslaniče Allaha! Pa da li nisi (tj. zašto nisi) izvadio njega (tj. taj materijal pomoću kojega si bio omađijan)?" Rekao je: "Što se tiče mene, pa već je izliječio mene Allah, a mrzio sam da uzdignem na (izvjesne) ljude (neko) zlo."

Povećao je 'Isa, sin Junusa, i Lejs, sin Sa'da, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše rekla je: Opčinio (Omađijao) se je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je molio, i molio (Allaha). I tjerao je (tj. pričao je na navedeni način dalje ovaj) hadis.

GLAVA

(izvjesne) molbe na (izvjesne) idolopoklonike (tj. molbe protiv idolopoklonika - a to će reći: GLAVA proklinjanja idolopoklonika).

A rekao je Ibnu Mes'ud: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Moj Bože! Pomogni me na njih (tj. Pomozi me protiv njih) sa sedam (nerodnih godina) kao sedam (godina nerodnih u vrijeme) Jusufa." I rekao je: "Moj Bože! Na Tebe (se obraćam da se obračunaš) sa Ebu Džehlom (tj. Drži Ebu Džehla)!" A rekao je Ibnu Umer: Molio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u (izvjesnoj svojoj) molitvi: "Moj Bože! Prokuni omsicu i omsicu (tog i tog)!", do (vremena) kada je spustio (objavio) Allah, moćan je i veličajan je:

"Nije tebi od (toga) posla (data ni jedna) stvar (ništa).....".

(To jest: Proklinjao je Muhamed a.s. u molitvi neke osobe sve dok nije objavio Uzvišeni Allah taj ajet.)

PRIČAO NAM JE Ibnu Selam, izvijestio nas je Veki' od Ibnu Ebu Halida (koji) je rekao: čuo sam Ibnu Ebu Evfa-a, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Molio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, na (izvjesne) skupine (tj. protiv izvjesnih skupina koje su bile sklopile savez protiv muslimana), pa je rekao (u toj molbi, molitvi):

"Moj Bože! Spuštaču knjige (tj. Objavljiivaču Kur'ana), Brzi (pri Svome) obračunu (tj. Brzi obračunavaču), porazi (te) skupine! Porazi ih, i potresi ih!"

PRIČAO NAM JE Muaz, sin Fedaleta, pričao nam je Hišam od Jahja-a, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio, kada je rekao: "Čuo Allah za (onoga) ko je hvalio Njega!", u zadnjem naklonu (rekatu) od molitve večeri, skrušeno (srdačno je) molio:

"Moj Bože! Daj spasiti (tj. Spasi) Ajjaša, sina Rebiata! Moj Bože! Daj spasiti Velida, sina Velida! Moj Bože! Daj spasiti Selemeta, sina Hišama! Moj Bože! Daj spasiti (izvjesne ljude) koji se smatraju slabi (nemoćni) od vjernika (u Meki)! Moj Bože! Zažesti (tj. Pojačaj) Tvoje (Svoje) gaženje (tj. kaznu) na (pleme) Mudar! Moj Bože! Učini je (tu kaznu - da bude, da budu) godine kao godine Jusufa!"

PRIČAO NAM JE Hasen, sin Rebi'a, pričao nam je Ebul-Ahvas od 'Asima, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Poslao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jednu) četvu, govori se njima (ta četa, grupa se zvala) "kura'i - čitači", pa su se pogodili (tj. pogođeni su, pobijeni su). Pa nisam vidio Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) je našao (i) na (jednu) stvar što je našao na njih (tj. da se je rastužio i za čim kao što se je rastužio za njima). Pa je skrušeno (usrdno) molio (jedan) mjesec u molitvi zore, i govori (tj. i govoraše on): "Zaista 'Usajjete (tj. ljudi plemena 'Usajjeta) bili su nepokorni Allahu i Njegovome poslaniku."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Hišam, izvijestio nas je Ma'mer od Zuhrije, od 'Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje (s njom), rekla je:

Bili su (izvjesni) Židovi (običaja da) pozdravljaju Vjerovijesnika (doslovno: na Vjerovijesnika), pomilovao ga Allah i spasio, (i) govore (tj. govoreći ovako): "Essamu alejke (Smrt na tebe, tebi)!" Pa je razumjela Aiša, bio zadovoljan Allah od nje, ka njihovome govoru (tj. taj njihov govor), pa je rekla: "Alejkumussamu vella'netu (Na vas, tj. Vama smrt i prokletstvo)!" Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Polako, o Aišo (Aiša)! Zaista Allah, uzvišen je, voli (izvjesnu) blagost u (izvjesnome) poslu, svakome (dijelu od) njega (od posla)." Pa je rekla: "O vjerovijesniče Allaha! A zar nisi čuo šta govore?" Rekao je: "A zar (ti) nisi čula (da) vraćam to na njih, pa govorim: "I na vas (i vama)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musenna-a, rekao je: pričao nam je Ensarija, pričao nam je Hišam, sin Hassana, pričao nam je Muhamed, sin Sirina, pričao nam je 'Abidete, pričao nam je Alija, sin Ebu Taliba, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bili smo sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan Handeka (Hendeka), pa je rekao:

"Napunio Allah njihove grobove i njihove kuće vatrom kao što su zauzeli (omeli, tj. spriječili) nas od molitve srednjega (molenja, tj. od srednje molitve), čak (tako da) je zašlo Sunce, a ona (tj. a ta molitva) je molitva popodneva (ikindija)."

GLAVA

(izvjesne) molbe za (izvjesne) idolopoklonike (tj. u prilog idolopoklonika).

PRIČAO NAM JE Alija, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Ebu Zinad od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Došao je Tufejl, sin Amra poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"O poslanice Allaha! Zaista (pleme) Devs već je bilo nepokorno i nije htjelo (da primi Islam), pa moli Allaha na njega (tj. protiv toga plemena, prokuni to pleme)." Pa su mislili (izvjesni) ljudi da (će) on (da) moli na njih (tj. protiv ljudi toga plemena). Pa je rekao:

"Moj Bože! Uputi (pleme) Devs, i dođi s njima (tj. i dovedi ih u Islam - uputi ih u Islam, da prime Islam)."

(Dakle, umjesto proklinjanja, blagoslovio ih je, molio je za njih. I ovom prilikom je pokazano da je poslat da blagosilja, a ne da proklinje.)

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Moj Bože! Oprosti mi (ono) što sam proturio (naprijed), i (ono) što sam odgodio (ostavio pozadi, ozad, iza)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Abdulmelik, sin Sabbaha, pričao nam je Šubete od Ebu Ishaka, od sina Ebu Musa-ovoga, od njegovoga oca, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je on bio (običaja da) moli sa ovom molbom:

"Moj Gospodaru! Oprosti mi moju pogrešku, i moje neznanje, i moju pretjeranost (prekomjernost) u mome poslu, svakome (dijelu od) njega, i (oprosti mi ono) što si Ti znaniji za njega (o njemu) od mene. Moj Bože! Oprosti mi moje pogreške, i moju namjernost, i moje neznanje, i moju šalu (neozbiljnost), a sve to je kod mene (tj. a ja imam svega toga). Moj Bože! Oprosti mi (ono) što sam proturio (naprijed), i što sam odgodio (izostavio), i što sam tajno učinio i što sam javno učinio. Ti si Proturivač (naprijed) i Ti si Odgađač (Izostavljač), i Ti si na svaku stvar moćan."

A rekao je 'Ubejdulah, sin Muaza: A pričao nam je moj otac, pričao nam je Šubete od Ebu Ishaka, od Ebu Burdeta, sina Ebu Musa-ovoga, od njegovoga oca, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musenna-a, pričao nam je Ubejdulah, sin Abdulmedžida, pričao nam je Israil, pričao nam je Ebu Ishak od Ebu Bekra, sina Ebu Musa-a, i Ebu Burdeta - mislim ga (hadis da su oba pričala) od Ebu Musa-a Eš'arije, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je on bio (običaja da) moli:

"Moj Bože! Oprosti mi moju pogrešku, i moje neznanje, i moju pretjeranost u mome poslu i što si Ti znaniji za njega (o njemu) od mene. Moj Bože! Oprosti mi moju šalu, i moju ozbiljnost, i moju grešku (promašaj), i moju namjernost, a sve to je kod mene."

GLAVA

(izvjesne) molbe u (izvjesnome) času koji je u petku (tj. koji se nalazi, koji postoji u danu petka).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Ismail, sin Ibrahima, izvijestio nas je Ejjub od Muhameda, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao je Ebul-Kasim, pomilovao ga Allah i spasio:

"U petku je (jedan takav) čas, neće se složiti (sa) njim (tj. neće pogoditi njega ni jedan) musliman, a on je stajač, klanja, pita (tj. moli neko) dobro (da mu se dadne, pa neće drukčije proći) osim (tako da) je dao njemu (tj. da će dati njemu Allah to dobro)." I rekao je sa svojom rukom (tj. I dao je znak svojom rukom Muhamed a.s. pri izgovaranju toga hadisa). Rekli smo: Umanjuje ga, oskromnjuje ga (tj. određuje skromnu, malu količinu njemu - tome času, a to će reći da je taj čas prefinjen, da kratko traje).

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Odgovara se nama (tj. Prima se naša molba) u (pogledu izvjesnih) Židova, a neće se odgovoriti njima u (pogledu) nas."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Abdulvehab, pričao nam je Ejjub od Ibnu Ebu Mulejketa, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da su (izvjesni) Židovi došli Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa su rekli:

"Essamu alejke (a to znači: Smrt na tebe)!" Rekao je: "Ve alejkum (a to znači: I na vas)!" Pa je rekla Aiša: "Essamu alejkum ve leanekumullahu ve gadibe alejkum (a to znači: "Smrt na vas! I prokleo vas Allah i rasrdio se na vas)!" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Polako, o Aišo (Aiša)! Drži se blagosti, i čuvaj se grubosti - ili nevaljalosti (pretjeranosti)!" Rekla je: "A zar nisi čuo šta su rekli? Rekao je: "A zar nisi čula šta sam rekao? Vratio sam na njih, pa se odgovara (tj. pa će se odgovoriti, uslišati) meni u (pogledu) njih, a neće se odgovoriti (uslišati) njima u (pogledu) mene."

GLAVA

(izvjesnoga) aminanja (izgovaranja: Amin).

("Amin" se izgovara poslije molbe, molitve, a znači: "Uslišaj!".)

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je Zuhrija: Pričali smo ga (tj. slijedeći hadis) od Seida, sina Musejjeba, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Kada je aminao (izgovorio "Amin!" izvjesni) čitalac, pa aminajte (aminujte i vi), pa (tj. jer) zaista (u taj čas izvjesni) anđeli aminaju. Pa ko (imadne slučaj da) se je složilo (podudarilo) njegovo aminanje (sa) aminanjem (tih) anđela (meleka), oprostilo se je (tj. oprostiće se) njemu (ono) što je proturio (naprijed) od svoga grijeha (tj. oprostiće se njemu što je prije toga učinio od svojih grijeha)."

GLAVA

vrline (tj. vrijednosti) tehlila.

("Tehlil" se naziva izraz: "La ilahe illellah!", a znači: "Nema božanstva osim Allah!". Prema tome, u ovoj GLAVI, poglavlju govori se o vrijednosti izgovaranja izraza: "La ilahe illellah! - Nema božanstva osim Allah!".)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, od Malika, od Sumejja, od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Ko je rekao (tj. Ko rekne) "Nema božanstva osim Allah, sam On, nema druga Njemu, Njemu je (svaka) vlast, i Njemu je (svaka) hvala i On je na svaku stvar moćan!" u (jednome) danu stotinu puta, bila je (tj. biće ta izreka, rečenica) njemu jednaka (ravna) desetorici vratova (ravna nagradi opraštanja ropstva desetorice ljudi), i upisaće se njemu stotinu lijepih (djela), i izbrisaće se od njega (tj. njemu) stotinu loših (djela) i biće mu (to) zaštita od (izvjesnoga) sotone (u) taj njegov dan dok omrkne (tj. dok ne uniđe u noć), i neće donijeti (ni) jedan (čovjek, niko) vrijednije od (onoga) što je donio (on), osim čovjek (koji) je uradio više od njega (tj. koji je rekao više od stotinu puta tu rečenicu)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Abdulmelik, sin Amra, pričao nam je Umer, sin Ebu Zaideta, od Ebu Ishaka, od Amra, sina Mejmuna rekao je:

"Ko je rekao (tj. Ko rekne) deset puta (gornju izreku, rečenicu), bio je (tj. biva, bude) kao (onaj) ko je oslobodio (ropstva jedan) vrat (tj. osobu) od djece Ismaila (Allahovoga poslanika)."

Rekao je Umer, sin Ebu Zaideta: A pričao nam je Abdullah, sin Ebu Sefera, od Ša'bije, od Rebi'a, sina Husejma, slično njemu (tj. slično pričanju Ebu Ishakovome). Pa sam rekao Rebi'u: "O koga si čuo njega (to pričanje toga hadisa)?" Pa je rekao: "Od Amra, sina Mejmuna." Pa sam došao Amru, sinu Mejmuna, pa sam rekao: "Od koga si čuo njega?" Pa je rekao: "Od Ibnu Ebu Lejla-a." Pa sam došao Ibnu Ebu Lejla-u, pa sam rekao: "Od koga si čuo njega (ti)?" Pa je rekao: "Od Ebu Ejjuba Ensarije priča ga od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio."

A rekao je Ibrahim, sin Jusufa, od svoga oca, od Ebu Ishaka: pričao mi je Amr, sin Mejmuna, od Abdurahmana, sina Ebu Lejla-a, od Ebu Ejjuba njegov govor od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. A rekao je Musa: Pričao nam je Vuhejb od Davuda, od 'Amira, od Abdurahmana, sina Ebu Lejla-a, od Ebu Ejjuba, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. A rekao je Ismail od Šabije, od Rebi'a njegov govor. A rekao je Adem: Pričao nam je Šubete, pričao nam je Abdulmelik, sin Mejsereta: Čuo sam Hilala, sina Jesafa, od Rebi'a, sina Husejma, i Amra, sina Mejmuna, od Ibnu Mes'uda njegov govor. A rekao je Aameš i Husajn od Hilala, od Rebi'a, od Abdullaha njegov govor. A predao je njega (prednji hadis) Ebu Muhammed Hadremija od Ebu Ejjuba, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio:

".... bio je (tj. biva, bude) kao (onaj) ko je oslobodio (ropstva) vrat (tj. jednu osobu) od djece Ismaila."

Rekao je Ebu Abdullah: A ispravan je govor Amra. Rekao je hafiz Ebu Zerr Herevija: Njegova pravost je Umer (tj. Ispravno je Umer, a ne Amr), a on je sin Ebu Zaideta. Rekao sam: I na (toj) pravosti (ispravnosti) spomenuo je njega Ebu Abdullah Buharija u (svome)

osnovu (tj. u osnovnom, glavnom tekstu), kao što vidiš njega, ne Amr (tj. a ne Amr, sin Ebu Zaideta).

GLAVA

vrline (tj. vrijednosti) slavljenja (Allaha, tj. vrijednosti izgovaranja izraza: "Subhanallah! - Slava Allahu!").

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, od Malika, od Sumejja, od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Ko je rekao (tj. Ko rekne) "Subhanallahi ve bi hamdihi!" (a to znači: "Slava Allahu i sa Njegovom hvalom!", tj. "Slava Allahu i hvala Mu!") u (jednome) danu stotinu puta, spale su (tj. izbrisale su se) njegove greške, iako su bile (tj. pa makar bile one) kao pjena (izvjesnoga) mora."

PRIČAO NAM JE Zuhejr, sin Harba, pričao nam je Ibnu Fudajl od 'Umareta, od Ebu Zur'ata, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Dvije riječi, lake (lahke) su njih dvije na (svaki) jezik, (a) teške su njih dvije u (na izvjesnoj) vagi (tj. u izvjesnoj stvari za mjerenje djela na sudnjem danu), drage su njih dvije ka Milosrdnome (Milosrdnome Allahu - a te dvije riječi, rečenice su): "Subhalallahil - 'azimi! Subhanallahi ve bi hamdihi! - Slava Allahu velikome! Slava Allahu i sa hvalom Njemu (ili: i sa Njegovom hvalom)!"

GLAVA

vrline (vrijednosti) spominjanja Allaha, moćan je i veličajan je!

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin 'Ala-a, pričao nam je Ebu Usamete od Burejda, sina Abdullaha, od Ebu Burdeta, od Ebu Musa-a, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Primjer (onoga) koji spominje svoga Gospodara i (onoga) koji ne spominje - je (kao) primjer živoga i mrtvoga."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Džerir od Aameša, od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista za Allaha (tj. u Allaha) su (jedni) anđeli (koji) ophode (tj. kruže) u (izvjesnim) putevima (i) traže (sebi, tj. tražeći oni) stanovnike spominjanja (tj. one koji spominju Uzvišenoga Allaha). Pa kada su našli (tj. kada oni nađu) narod (tj. neke ljude koji) spominju Allaha, dozivaju se međusobno: "Dođite ka vašoj (tj. ka svojoj) potrebi!" Rekao je: "Pa opkole (ti anđeli) njih (te ljude) sa svojim krilima do najbližega neba." Rekao je: "Pa pita njih (anđele) njihov Gospodar, moćan je i veličajan je, a On je znaniji od njih:

"Šta govore Moji robovi?" Rekli su: "Govore: "Slave Te (tj. Govore: "Subhanallah: Slava Allahu!"), i veličaju Te (govore "Allahu ekber - Allah je veći!"), i zahvaljuju Ti (govore: "Elhamdu lillahi - Hvala Allahu!"), i proslavljaju Te (govore: "Inneke hamidun medžidun - Zaista Ti si mnogo hvaljen, mnogo slavljen!")"

(Po jednom predanju u ovome hadisu postoji još i izraz: "ve juhelliluneke", a to znači: i govore La ilahe illellah! - Nema božanstva osim Allah!.)

Rekao je: "Pa govori: "Da li (su) vidjeli Mene?" Rekao je: "Pa govore: "Ne, tako mi Allaha! Nisu vidjeli Tebe." Rekao je: "Pa govori: "Kako (bi oni to činili tek onda) da su vidjeli Mene?!" Rekao je: "Govore: "Da su vidjeli Tebe, bili bi žešći Tebi pobožnošću, i žešći Tebi proslavljanjem i viši Tebi slavljenjem (tj. i više bi te slavili)." Rekao je: "Govori: "Pa šta pitaju (mole oni) Mene?" Rekao je: "Govore: "Pitaju (mole od) Tebe raj." Rekao je: "Govori: "A da li su vidjeli njega (raj)?" Rekao je: "Govore: "Ne, tako mi Allaha, o moj Gospodaru, nisu vidjeli njega (raj)." Rekao je: "Govori: "Pa kako (bi tek) da su oni vidjeli njega (raj)?" Rekao je: "Govore: "Da (je bilo to) da su oni vidjeli njega (Da su vidjeli njega), bili bi žešći na njega pohlepom, i žešći za njega traženjem i veći u njega željom (tj. i veće bi ga, i više biga željeli)." Rekao je: "Govori: "Pa od čega se utječu (od čega traže zaštite sebi)?" Rekao je: "Govore: "Od Vatre." Rekao je: "Govori: "A da li su vidjeli nju?" Rekao je: "Govore: "Ne, tako mi Allaha, nisu vidjeli nju." Rekao je: "Govori: "Pa kako (bi tek) da su vidjeli nju?" Rekao je: "Govore: "Da su vidjeli nju, bili bi žešći od nje bježanjem (žešće bi bježali od nje) i žešći za nju bojaznošću (više bi se bojali, strahovali od nje)." Rekao je: "Pa govori: "Pa zasvjedočavam vas (tj. Pa uzimam za svjedoke vas) da sam ja već oprostio njima." Rekao je: "Govori (jedan) anđeo od (tih) anđela: "U njima (tj. Među njima - Među tim ljudima) je (jedan) omsica (neki koji) nije od njih. Došao je (taj omsica-neki, iks) samo zbog (nekakve) potrebe (zemaljske, a nije radi zikra - spominjanja Tebe, o Uzvišeni Allahu)." Rekao je: (Pa je rekao): "Oni su (izvjesni, zajednički) sjedioci (drugovi). Neće biti nesretan s njima njihov sjedilac (njihov drug)."

(Dakle, i tome omsici-iksu je oprosteno iako nije došao radi zikra, ali se našao u društvu onih koji su se u tome sijelu okupili radi zikra - spominjanja Uzvišenoga Allaha.)

Predao je njega (ovaj hadis još i) Šubete od Aameša, a nije podigao njega (do Muhameda a.s.). A predao je njega (i) Suhejl od svoga oca, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

GLAVA

govora: "Nema snage, a ni moći (ili: i nema moći) osim sa Allahom!".

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, Ebu Hasen (Ebul-Hasen), izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Sulejman Tejmija od Ebu Usmana, od Ebu Musa-a Eš'arije rekao je:

Uzeo je (tj. Počeo je da ide) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u (tj. uz jednu) uzbrdicu - ili je rekao: u (uz jednu) stranu (brda, planine). Rekao je: Pa pošto je nadvisio (tj. popeo se) na nju (na tu uzbrdicu jedan) čovjek, dozivao je, pa je podigao svoj glas (izgovarajući ovo):

"Nema božanstva osim Allah", i "Allah je veći (od svega i svakoga)!" Rekao je: A poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, je (bio) na svojoj mazgi. Rekao je (Muhamed a.s.):

"Pa zaista vi nećete zvati (tj. ne zovete, ne molite) gluhoga, a ni odsutnoga." Zatim je rekao: "O Ebu Musa!" Ili: "O Abdullah (Abdullahe)! Zar neću pokazati tebi (tj. Zar neću

uputiti tebe) na (jednu) riječ od blagajne (riznice toga) raja?" Rekao sam: "Da." Rekao je: "Nema snage, a ni moći osim sa Allahom!"

GLAVA:

Za Allaha je (tj. Allah ima, u Allaha je), moćan je (On) i veličajan je, stotinu imena osim jednoga (tj. Allah ima devedeset i devet imena).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je: Zapamtili smo ga (tj. slijedeći hadis) od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta predajom rekao je:

"Za Allaha je (tj. U Allaha je, Allah ima) devedeset i devet imena, stotinu osim jednoga, (i) neće (ih) zapamtiti (sačuvati ni) jedan (vjernik, pa da će biti s njim drukčije) osim (tako da) je unišao (tj. da će unići u) raj. I On (Allah) je liho (tj. neparan je, jer je Jedan), voli (Allah) liho (neparno)."

GLAVA

(izvjesne vjerske) pouke (predikovanja, savjetovanja u neki) čas poslije (nekoga) časa (tj. povremeno, u neke dane, a ne stalno i neprekidno).

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa: pričao nam je moj otac, pričao nam je Aameš: pričao mi je Šekik (Šeqiq), rekao je:

Bili smo (u jednoj prilici da) iščekujemo (tj. Iščekivasmo) Abdullaha (Mes'udovoga), kadli je došao (tj. kadli dođe) Jezid, sin Muavijeta (ali ne Muavije koji je bio peti halifa iza Muhameda a.s.). Pa smo rekli:

"Zar nećeš sjesti (s nama)?!" Rekao je: "Ne, a ali (tj. Ne, nego ću da) uniđem, pa (da) izvedem k vama vašega druga. A ako ne (uspijem izvesti njega), došao sam (tj. doći ću) ja, pa sam sjeo (tj. pa ću sjesti)." Pa je izašao Abdullah, a on je uzimač za njegovu ruku. Pa je stao nad nama pa je rekao:

"Zar ne (tj. Pazite)! Zaista ja se izvještavam o vašem mjestu (tj. da vi čekate na ovome mjestu svaki dan da vam dajem pouke), a ali (nego) ono sprječava mene od (moga) izlaska (izlaska) k vama (svaki dan to što je slučaj) da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) se obavezuje nama sa (svojom) poukom u (izvjesnim, određenim) danima (zbog) odvratnosti (tj. zbog toga što je mrzio moguću pojavu izvjesne) dosadnosti (dosade) na nas (tj. među nama ako bi svaki dan vršio pouku, savjet, predikovanje)."